

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 57094-10-19 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופט ד"ר מנחם רניאל

מבקשת חן רווה
ע"י ב"כ עו"ד עמנואל סולומונוב

נגד

משיבה ש. שסטוביץ בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד רועי קובובסקי

החלטה

1

2 בפניי בקשה לאישור תובענה כייצוגית בסך 28,000,000 ₪ בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-
3 2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות" ו-"בקשת האישור"), שעניינה בהפרה נטענת של סעיף 30א
4 לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת").

5

6

רקע ובקשת האישור

7

8 1. גב' חן רווה, תושבת ישראל (להלן: "המבקשת"), היא בעלת כתובת הדואר האלקטרוני
9 hen.rave@gmail.com (להלן: "דוא"ל המבקשת").

10

11 2. ש. שסטוביץ בע"מ היא חברה לייבוא, שיווק והפצה של מוצרי צריכה של מותגים בינלאומיים
12 שונים (להלן: "המשיבה") ובין היתר היא היבואנית והמפיצה בישראל של מוצרי חברי האיפור
13 הבינלאומית "רבולון" (Revlon) (להלן: "רבולון").

14

15 3. לפי בקשת האישור, ביום 12.3.2019 נתקבלה בדוא"ל המבקשת הודעה מכתובת הדואר
16 האלקטרוני noreply@sch.co.il (להלן: "דוא"ל המשיבה") שכותרתה "מתאים לך לטוס לסאמוס
17 יוון?". בהמשך התקבלו אצל המבקשת עוד מספר הודעות נוספות מדוא"ל המשיבה: ביום 25.3.2019
18 הודעה שכותרתה "אירגנו לך הנחה לחופשה בסאמוס יוון"; ביום 16.9.2019 הודעה שכותרתה
19 "יודעת מה גל גדות בוחרת?"; ביום 26.9.2019 הודעה שכותרתה "איך את מתאפרת לחג?"; ביום
20 24.10.2019 וביום 25.10.2019 שתי הודעות שכותרתן "את חייבת את זה בקלמר שלך!".

21

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 57094-10-19 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 אלו שתיים מתוך שש הודעות הדואר האלקטרוני (להלן: "הודעות הדוא"ל" או "ההודעות")
- 2 שנשלחו למבקשת על ידי המשיבה (נספח 1 לבקשת האישור):
- 3

- 4
- 5
- 6 5. בבקשת האישור נטען, כי מהאופן בו מנוסחות ההודעות ניתן להבחין בבירור שמדובר
- 7 בהודעות הנשלחות לציבור באופן אוטומטי ולתפוצה רחבה. עוד נטען, כי רק לאחר שהמבקשת קראה
- 8 את נושא ההודעה שבכותרת, הבינה מקריאת תוכנה שמדובר בתוכן פרסומי. נטען, כי מאחר
- 9 שהמבקשת לא יכלה לאתר את זהות שולח ההודעה בקלות, נאלצה להשקיע זמן ומשאבים רבים כדי
- 10 לנסות ולאתר את זהות המשיבה. לצורך כך העתיקה את כתובת דוא"ל המשיבה מההודעות וביצעה
- 11 חיפוש במנוע החיפוש גוגל (Google), בו איתרה את אתר המשיבה ואת מספר הטלפון של שירות
- 12 הלקוחות שלה.
- 13
- 14 6. ביום 27.10.2019 התקשרה המבקשת לשירות הלקוחות של המשיבה, שם אישרה לה נציגת
- 15 המשיבה שאכן המשיבה היא ששלחה את ההודעות. לשאלת המבקשת, נציגת המשיבה לא ידעה לומר
- 16 למבקשת באיזה מועד, אם בכלל, אישרה המבקשת למשיבה לשלוח לה את ההודעות (תמליל השיחה
- 17 ודיסק השיחה- נספח 3 לבקשת האישור).
- 18
- 19 7. בבקשת האישור נטען, כי המשיבה הפרה את הוראות חוק התקשורת בכך שלא ציינה בכותרת
- 20 ההודעות שמדובר בדבר פרסומי; לא ציינה את שם המפרסם, כתובתו ודרכי יצירת הקשר עמו; לא

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 הבהירה כי זכותו של הנמען לשלוח הודעת סירוב (אלא הוסיפה לחצן "הסר" בלבד); ולא הוסיפה
2 כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב. עוד נטען בבקשת האישור,
3 שאופן ניסוח כותרות ההודעות מהווה כשלעצמו "טריק" פרסומי והטעיה צרכנית. מאחר שהמילה
4 "פרסומת" נעדרת מכותרת ההודעה, סברה המבקשת לתומה שזו הודעה הממוענת אליה באופן אישי,
5 ובשל כך נכנסה להודעה כדי לקרוא את תוכנה. רק לאחר שנכנסה אליה וקראה אותה הבינה
6 שהוטעתה על ידי המשיבה וכי מדובר בהודעת דיוור פרסומי שנשלחה באופן אוטומטי ובתפוצה רחבה.
7
8 8. המבקשת הגדירה את הקבוצה אשר בשמה תנוהל התובענה הייצוגית כך: **"המבקשת וכן כל**
9 **לקוחות המשיבה אשר היו לקוחות המשיבה או הינם לקוחות המשיבה או לקוחות פוטנציאליים או**
10 **היו כלולים מכל סיבה אחרת במאגר המידע אצל המשיבה במהלך 7 השנים שקדמו ליום הגשת**
11 **הבקשה, אשר המשיבה שלחה אליהם הודעת דיוור פרסומי בדוא"ל, בניגוד לקבוע בחוק התקשורת,**
12 **כך שנעדרה המילה "פרסומת" מכותרת ההודעה או מנושא ההודעה, או המשיבה לא ציינה את**
13 **שמה, כתובתה ודרכי יצירת הקשר עמה בהודעה, או לא הבהירה כי זכותם של המבקשת וחברי**
14 **הקבוצה לשלוח הודעת סירוב מלקבל ההודעה, או לא הוסיפה כתובת תקפה שלה ברשת האינטרנט**
15 **לצורך מתן הודעת סירוב"**.
16
17 9. עילות התביעה שצינו בבקשת האישור הן רשלנות לפי סעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין [נוסח
18 חדש] (להלן: **"פקודת הנזיקין"**); הפרת חובת תום הלב הקבועה בסעיף 61(א) לחוק החוזים (חלק
19 כללי), התשל"ג-1973 (להלן: **"חוק החוזים"**); פגיעה באוטונומיה; הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63
20 לפקודת הנזיקין; הטעיה לפי חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן: **"חוק הגנת הצרכן"**).
21
22 10. בבקשת האישור נטען שלמבקשת נגרם נזק ממוני בסך של 200 ₪ מאחר שנאלצה להיכנס
23 להודעות שנשלחו אליה ולהשחית את זמנה היקר עד אשר הבחינה שמדובר בהודעה פרסומית, ולאחר
24 מכך היה עליה לבצע "עבודת בלוש" כדי לאתר את זהות שולח ההודעות. כן נטען, כי למבקשת נגרם
25 נזק לא ממוני, בין היתר בשל פגיעה באוטונומיה, אותו היא העמידה על סך של 100 ₪.
26
27 11. באשר לנזק שנגרם לקבוצה, המבקשת הניחה שבמועד משלוח הודעות הדואר האלקטרוני
28 הפרסומי היו למשיבה 100,000 לקוחות או נמענים שקיבלו דרך קבע הודעות בדואר האלקטרוני. כן
29 הניחה לצורך הגשת בקשת האישור, כי נשלחה לפחות הודעת דואר אלקטרוני פרסומי אחת ללא
30 המילה "פרסומת" לכולם, ולכן לפי פיצוי של 180 ₪ להודעת דואר אלקטרוני פרסומי, כנזק ממוני,
31 העמידה את הנזק הנטען על סך של 18,000,000 ₪. המבקשת העריכה את נזקיהם הלא ממוניים של
32 כל חבר בקבוצה בסך של 100 ₪, כך שלכל חברי הקבוצה נגרם נזק לא ממוני של כ-10,000,000 ₪. סך
33 כל נזקי הקבוצה, הממוניים והלא ממוניים, הועמדו על סך של 28,000,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

תמצית טענות הצדדים

טענות המבקשת בבקשת האישור

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

12. לטענת המבקשת, היה על המשיבה לקבל את הסכמתה המפורשת לשלוח את ההודעות לכתובת הדוא"ל של המבקשת, וגם אם ניתן אישור שכוה, היה עליה לעמוד בתנאים הקבועים בחוק התקשורת. אף אם המבקשת נתנה את הסכמתה לקבל הודעות דיוור פרסומי מהמשיבה, חלה על המשיבה חובה להבהיר בכותרת ההודעה כי מדובר בפרסומת. העובדה שבכותרת ההודעה לא צוין במפורש באופן בולט וברור שמדובר ב"פרסומת" מהווה הפרה של סעיף 30א(ה1)(א) לחוק התקשורת.

13. המבקשת טענה שעל המשיבה הנטל להוכיח כי המבקשת נתנה הסכמתה לקבל הודעות דיוור פרסומי ממנה. המבקשת הוסיפה, לאחר שנכנסה להודעה, לא יכלה לאתר את זהות השולח וכתוצאה מכך, נאלצה ללחוץ על הפרסומת שבהודעה. גם לאחר שלחצה על הפרסומת שבהודעה, המבקשת הופנתה לאתר חברה אחרת ולא אל המשיבה. כלומר, המבקשת נאלצה לעשות "עבודת בילוש" של ממש בכדי לאתר את שולחות ההודעות- המשיבה.

14. באשר לעילות התביעה, המבקשת טענה שהמשיבה חבה חובת זהירות כלפיה, ומשהפרה את חובתה שבחוק התקשורת, התרשלה כלפיה וכלפי חברי הקבוצה. כמו כן, מעשיה ומחדליה של המשיבה מהווים התנהגות שלא בתום לב. לטענתה, המשיבה ידעה היטב שהוראות חוק התקשורת אינן מאפשרות לה לנהוג באופן בו פעלה, אך תוך רצון להעשיר את קופה החליטה ביודעין לשלוח את ההודעות באופן לקוי. המשיבה גם פגעה באוטונומיה של המבקשת, הפרה חובה חקוקה והטעתה אותה בכך ששלחה אליה הודעות ללא הבהרה כי מדובר בדיוור פרסומי.

15. המבקשת טענה, כי הוכחת זכאותם של חברי הקבוצה, דהיינו קביעת שיעור הפיצוי לכל אחד מחברי הקבוצה עלולה להסתבר כבעייתית, מאחר שאין בידה נתונים מדויקים של מספר ההודעות שנשלחו לחברי הקבוצה, מספר החברים הכלולים בקבוצה וזהותם, אך אין בכך כדי להביא לדחיית הבקשה כפי שנקבע לא אחת בפסיקה. לחלופין, לבית המשפט סמכות רחבה לקבוע את הסעד בתובענות ייצוגיות. לטענתה, בשלב זה אין בידיה להעריך סופית את הסכום שייקבע והתועלת שתופק מבקשת האישור ולכן מוצע ששכ"ט עו"ד ייגזר לפי אמות המידה שנקבעו בדן בהתחשב בסכום שייפסק לטובת חברי הקבוצה המיוצגת, מעבר לסכום הפיצוי לחברי הקבוצה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 לסיכום טענה המבקשת שהתובענה הייצוגית מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט
2 המשותפות לקבוצה ועומדת בתנאים לאישור תובענה ייצוגית וביקשה לקבל את בקשת האישור.

טענות המשיבה בתגובתה לבקשת האישור

3
4
5
6 17. לטענת המשיבה, התביעה הוגשה תוך הסתרת עובדות מבית המשפט, ובכלל זה העובדה
7 שהמבקשת הסכימה למשלוח הודעות הדואר האלקטרוני, שמעולם לא ניסתה להסיר את עצמה
8 מרשימת הדיוור, שבכל הודעות הדוא"ל שקיבלה מצוי כפתור "הסר" המאפשר הסרה מיידית
9 מרשימת הדיוור בלחיצת כפתור אחת ובצורה יעילה, כמו גם קישור לאתר אינסטגרם ולאתר פייסבוק
10 של רבלון, בהם מופיע כי המשיבה עומדת מאחורי המותג רבלון. נטען נסיבות אלו מצביעות על חוסר
11 תום לב המבקשת ועל היעדר עילה, שדי בהם כדי להביא לסילוק בקשת האישור על הסף.

12
13 18. לטענת המשיבה, טענת היסוד עליה מבוססת בקשת האישור, כאילו המבקשת לא נתנה
14 הסכמתה למשלוח הודעות דוא"ל אליה משוללת יסוד, שכן ביום 12.12.2018 נרשמה המבקשת
15 לניוזלטר של רבלון (להלן: "הניוזלטר"), ונתנה את הסכמתה למשלוח הודעות דוא"ל אליה. מאז ועד
16 היום המבקשת לא ביקשה להסיר את עצמה מרשימת הדיוור ולו פעם אחת. משכך, תכלית ההגנה
17 שבבסיס סעיף 30 לחוק התקשורת אינה מתקיימת והמבקשת נעדרת עילת תביעה כנגד המשיבה.

18
19 19. כאמור, טענ המשיבה שבהודעות הדוא"ל שנשלחו למבקשת הופיעו אייקונים של פייסבוק
20 ואינסטגרם, שלחיצה על כל אחד מהם העבירה את הגולשת לדף של רבלון ישראל, בו צוין כי המשיבה
21 היא המנהלת את הדף ומשווקת את המותג רבלון. על כן, גם אם נניח שהמבקשת "שכחה" שנרשמה
22 לניוזלטר של רבלון והסכימה לקבלת הדיוור, בלחיצה אחת פשוטה יכלה "להיזכר" מי עומד מאחורי
23 הוויתור. כמו כן, ברור שהוגשמה התכלית העומדת מאחורי הדרישה בחוק התקשורת ליתן גילוי נאות
24 אודות המפרסם, שכן באופן קל ופשוט יכולה הייתה הגולשת להסיר את עצמה מהדיוור ולברר מי
25 עומד מאחוריו. נטען שהמבקשת נמנעה מלעשות כן במכוון.

26
27 20. אשר למילה "פרסומת" בכותרת הדוא"ל, ציינה המשיבה שלמבקשת נשלחו הודעות אחרות
28 מהכתובת noreply@sch.co.il, תחת שם השולח Revlon_Israel, שכותרתן כללה את המילה
29 "פרסומת", ובקשר לכך אין בפי המבקשת כל טרזוניה. לצד הודעות אלו נשלחו הודעות מאותה
30 הכתובת, תחת שם שולח אחר - Gal_Gadot_Revlon, ומחמת טעות נקודתית לא צוינה תחת הכותרת
31 המילה "פרסומת", ולכן נשלחו למבקשת הודעות ללא המילה "פרסומת" בכותרת ההודעה, אך מיד
32 כשהתברר הדבר, תוקן האמור והמילה "פרסומת" הוספה בכותרת ההודעות.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 המשיבה טענה שהמבקשת ידעה היטב שהודעות הדוא"ל שמגיעות אליה מכתובת
2 noreply@sch.co.il עוסקות במותג "רבלון" והן בגדר פרסומת, שכן הודעות אלו נשאו את המילים
3 "Revlon Israel", וכן את המילה "פרסומת" בכותרת, וגם אם מספר הודעות בודדות שהגיעו אליה
4 נשאו את המילים "Gal_Gadot_Revlon" ללא המילה "פרסומת" בכותרת, היגיון הדברים והשכל
5 הישר מלמדים שהמבקשת ידעה מה אופי ההודעות, באיזה נושא הן עוסקות, ולא היה בהן להוות
6 מטרד או לבלבל את המבקשת, באופן שלא נגרם לה כל נזק.
- 7
8 22. נוכח מכלול הנסיבות, ובכלל זה העובדה שהמבקשת נרשמה לניוזלטר של רבלון, העובדה
9 שתמונתה ושמה של גל גדות הופיעו לאורך הליך הרישום ומזוהים עם קמפיין רבלון בארץ ובעולם,
10 העובדה שגל גדות היא כוכבת בינלאומית המזוהה עם רבלון, והעובדה שבדוא"ל קודם בענייני רבלון
11 שקיבלה המבקשת הופיעה המילה פרסומת בכותרת, טענה המשיבה שאין ממש בטענות המבקשת
12 לדופי בהודעות שקיבלה, וכל אדם סביר ותם לב יודע או צריך לדעת שענייני מסר פרסומי של רבלון.
13
14 23. לטענת המשיבה, דין בקשת האישור להידחות גם משום שהמבקשת כשלה בהוכחת נזק ממוני
15 או בלתי ממוני לה ולחברי הקבוצה. אין בתצהיר המבקשת כל פירוט מהו הנזק הבלתי ממוני שנגרם
16 לה, למעט המילים "פגיעה באוטונומיה", בעוד שבבקשה עצמה נעשה שימוש במונחים של "כעס",
17 "תסכול" ו-"עוגמת נפש". מעבר לכך, אין מדובר באותם מקרים יוצאי דופן ונדירים הכרוכים
18 בתחושות שליליות קשות, אשר רק בהן נקבע שניתן להכיר בנזק בלתי ממוני.
- 19
20 24. נטען שגם בהוכחת נזק ממוני טהור כשלה המבקשת, לא רק משום שלא הופר סעיף 30 לחוק
21 התקשורת ולא נגרם נזק כלשהוא, אלא גם משום שהמבקשת ידעה או היה עליה לדעת שהודעות
22 הדוא"ל שנשלחו מהמשיבה, לאחר שהמבקשת הסכימה לכך, הן דברי פרסומת בקשר למותג רבלון,
23 והמבקשת יכלה באופן פשוט וקל להסיר עצמה מרשימת הדיוור, וגם לברר מי עומד מאחוריו, אך לא
24 עשתה זאת.
- 25
26 25. המשיבה טענה שאף אם ייקבע שהפרה הוראה כלשהי בחוק התקשורת, טרוניית המבקשת
27 ביחס לכך היא בגדר זוטי דברים, נושא מעוט וקל ערך שאין כל הצדקה לנהל תובענה בגינו, קל וחומר
28 שלא תובענה ייצוגית. זה בדיוק מסוג המקרים בהם גם אם ייקבע שהייתה סטייה מהוראה כלשהי
29 בחוק, זו סטייה זניחה שאין בה כדי להצדיק תביעה אישית, ובוודאי שלא תביעה ייצוגית. לטענת גם
30 אם לא תתקבל אף אחת מטענותיה, היא זכאית להגנת סעיף 6 לפקודת הנזיקין, שכן פעלה מתוך
31 אמונה סבירה ובתום לב בקיומה של הרשאה חוקית.
- 32

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

26. המשיבה טענה עוד, שיש לדחות את הבקשה, משום שלא מתקיימים התנאים המצטברים הנדרשים לאישור תובענה כייצוגית, ובכלל זה בשל העובדה שהטענות בבקשה הן אינדיבידואליות ודורשות בירור פרטני ולכן אינן יכולות להתברר בהליך ייצוגי. גם אם היה ממש בטענות המבקשת, קיימים נושאים מהותיים המבחינים בין חברי הקבוצה, שאין מנוס מלברר פרטנית ביחס לכל אחד מחברי הקבוצה. האינדיבידואליות שבטענות והצורך בבירור פרטני ומעמיק, מובילים לטענתה למסקנה שדין הבקשה להידחות גם מטעם זה. לטענת המשיבה, התובענה אינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה בהליך, בשל השונות הרבה הקיימת בתוך הקבוצה הנתענת, ובשל חוסר ההוגנות כלפי המשיבה בניהול ההליך כייצוגי, שכן ניהול התביעה ימנע ממנה את הזכות להוכיח לגבי כל תובע בנפרד שנסבותיו אינן מקנות לו עילה כלשהי, ובשים לב לכך שהרציונלים העומדים ביסוד כלי התובענות הייצוגיות אינם מתקיימים בענייננו. חוק התקשורת מתווה מנגנון מהיר ויעיל לקבלת פיצוי בסכום נכבד ללא צורך בהוכחת נזק, הפתוח בפני כל מי שסבור שהוסב לו נזק עקב הפרת סעיף 30א לחוק התקשורת, באופן המנטרל את החשש שלא תוגש תביעה במקרה כגון זה בשל חוסר כדאיות כלכלית.

27. בשל כל אלה, טענה המשיבה שיש לדחות את בקשת האישור ולחייב את המבקשת בהוצאות המשיבה.

תשובת המבקשת לתגובת המשיבה

28. לטענת המבקשת, המשיבה אישרה בתשובתה שאכן הפרה את חוק התקשורת ואף ביצעה שינויים ותיקונים אצלה כתוצאה מהגשת בקשת האישור. זו הודאת בעל דין ולו מטעם זה ראוי לקבל את בקשת האישור. מכך ניתן גם להסיק, שהבקשה לאישור הביאה תועלת, הייתה מוצדקת מאין כמותה וגרמה למשיבה לשנות הרגליה והתנהלותה הקלוקלת.

29. המבקשת טענה שבקשת האישור עוסקת בכל הכלול ברשימת התפוצה או במאגר המידע של המשיבה אליו נשלחות הודעות דיוור פרסומישל המשיבה, אך המשיבה התייחסה בכתב התשובה רק למי שנכלל ברשימת התפוצה או במאגר המידע של המשיבה בעת שנרשם ל"רבלון". העדר התייחסות של המשיבה לכלל הקבוצה משמעו שאין המשיבה כופרת בהתנהלותה הקלוקלת כלפי כלל הרשומים ברשימת התפוצה או במאגר המידע, להוציא הנרשמים למותג "רבלון", ודי בכך לאשר את הבקשה.

30. נטעו, שמלבד טענת המשיבה שהמבקשת נתנה הסכמתה לקבלת הודעות הפרסומת, אין בפיה כל הגנה באשר לטענותיה הנוספות של המבקשת באשר לנוסח ההודעות וכותרתן. המשיבה אינה כופרת בעובדה ששלחה לפחות 6 הודעות בניגוד לחוק התקשורת. חוק זה קובע חזקה שאינה ניתנת לסתירה ולפיה למפרסם אין הגנה עת שלח יותר מהודעה אחת, אפילו עשה זאת שלא ביודעין.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 31. המבקשת הוסיפה, שטענת המשיבה באשר ל"הסכמת" המבקשת נשענת על אדנים רעועים.
2 גם אם המבקשת הסכימה לקבל מהמשיבה פרסומים (ככל שהסכמה כאמור ניתנה), על פי הוראות
3 חוק התקשורת, אין בכך כדי להכשיר משלוח הודעות פרסומת למבקשת מבלי לעמוד בתנאיו.
4
5 32. לטענת המבקשת, תמוהה טענת המשיבה כאילו המבקשת הסתירה את העובדה שנשלחו
6 אליה הודעות שהופיעה בהן המילה "פרסומת", בנוסף להודעות בהן לא צוין כי מדובר בפרסומת.
7 הבקשה לאישור עוסקת רק במקרים בהם הפרה המשיבה את הוראות חוק התקשורת ואין היא זכאית
8 לציון לשבח בשל המקרים בהם פעלה המשיבה כחוק. מעשיה ומחדליה של המשיבה לא מסתכמים
9 רק באי ציון העובדה שמדובר בפרסומת, אלא בהפרות נוספות מצד המשיבה (לא ציינה את שם
10 המפרסם, לא ציינה את כתובתו, לא ציינה יצירת דרכי קשר עם המפרסם וכדומה). זאת ועוד,
11 ההודעות הכשרות (חלקית) שנשלחו מטעם המשיבה מלמדות שהמשיבה ידעה את הוראות חוק
12 התקשורת וכי ההודעות מושא בקשת האישור, מהם נעדרה המילה "פרסומת", נשלחו במזיד ובכוונת
13 מכוון. אין חולק שההודעות נשלחו אל כל חברי הקבוצה באופן אוטומטי כטענת המבקשת, ממערכת
14 ממוחשבת.
15
16 33. לטענת המבקשת, קיומם של האייקונים של פייסבוק של אינסטגרם בהודעות המשיבה אינו
17 עונה על דרישות החוק. כאשר מתקבלת הודעה מנמען שאינו ידוע, יש לנהוג באופן זהיר ביותר ולא
18 ללחוץ על לינק בהודעה לפני שמבררים את זהות השולח. מאחר שזהות השולח לא הייתה ידועה
19 למבקשת, ועל כן אין חולק, תמוהה טענת ההגנה כאילו הייתה המבקשת יכולה ללחוץ על לחצן
20 "הסר". לחיצה על לחצן זה בטרם ידעה את זהות השולח עלולה הייתה לגרום לה לנזק.
21
22 34. לטענת המבקשת, יש לדחות את טענות המשיבה לפיהן לא נגרם למבקשת נזק ומדובר ב"זוטי
23 דברים". המשיבה לא התמודדה כלל עם סכום הנזק שצוין בבקשת האישור, לא טענה שמספר חברי
24 הקבוצה אינו מדויק או שהסכום המבוקש כפיצוי לא נכון, ואף לא טרחה להציג חישוב נגדי משלה.
25 המשיבה לא סתרה את הנתון אודות 100,000 לקוחות והסתירה בחוסר תום לב שהיא מנהלת מאגר
26 מידע רשום אצל רשם מאגרי המידע, שאותו רשמה לפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן:
27 "חוק הגנת הפרטיות") בשל כך שמספר האנשים שהמידע לגביהם רשום במאגר מעל 10,000 איש.
28
29 השלמות טיעון לאחר חקירת המצהירות
30
31 35. ביום 17.6.2020 נחקרו המבקשת ושתי מצהירות מטעם המשיבה: גב' ענבל דרור, המשמשת
32 כמנהלת רשתות חברתיות אצל המשיבה (להלן: גב' דרור) וגב' שירי עזר נתן, מנהלת השיווק של
33 המותג "רבולון" אצל המשיבה (להלן: גב' נתן). בהתאם להחלטה מאותו יום הגישו הצדדים טיעונים
34 נוספים, שתמציתם להלן.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

השלמת טיעון מטעם המבקשת

1
2
3 36. לטענת המבקשת, כשל ניסיונה של המשיבה להוכיח באמצעות חקירת המבקשת שהיא
4 הצטרפה למאגר לקוחותיה ונתנה הסכמתה המפורשת מראש ובכתב לקבלת פרסומת. לא עלה בידי
5 המשיבה להוכיח שהיתה זו המבקשת שנרשמה לניוזלטר ומסרה את פרטי המבקשת, ולא אחר שעשה
6 כן. הליך הרישום לניוזלטר התברר כהליך כושל הסובל מליקויים רבים ולא ניתן ללמוד ממנו שמי
7 שפרטיו ניתנו נתן הסכמה מפורשת לקבל דברי פרסומת מהמשיבה.

8
9 37. המבקשת טענה, כי מחקירתה של גב' ענבל דרור מטעם המשיבה עלה שמשלוח הדיוור
10 הפרסומי אינו באחריותה וכלל לא נעשה על ידה. לא ניתן ללמוד מעדותה שהמבקשת אכן נרשמה
11 לניוזלטר ובוודאי אין ללמוד כי נתנה הסכמה מפורשת מראש ובכתב לקבלת דברי פרסום. מצהירה
12 נוספת מטעם המשיבה, גב' נתן, התיימרה בתצהירה לדעת מידיעה אישית שהמבקשת הצטרפה
13 למאגר הלקוחות של רבלון ואף נתנה הסכמתה לקבל מהמשיבה דברי פרסומת. אלא שחקירתה לא
14 הועילה כהוא זה למשיבה ולא עלה בידה לאשש את הטענה בדבר היות המבקשת לקוחה של רבלון וכי
15 זו נתנה הסכמה מפורשת מראש ובכתב לקבל דבר פרסומת.

השלמת טיעון מטעם המשיבה

16
17
18
19 38. לטענת המשיבה, למבקשת אין עילה כלפי המשיבה שכן הסכימה לקבל דיוור של רבלון,
20 והמשיבה הוכיחה שניתנה הסכמה כאמור, ובכל מקרה, מאחר שאין המבקשת טוענת להיעדר הסכמה
21 אלא רק להעדר זכרון על הסכמה, אין להטיל על המשיבה נטל להוכיח קבלת הסכמה, מה גם שמכלול
22 הדברים מלמד שהמבקשת נתנה הסכמה כזו.

23
24 39. לטענת המשיבה, לו היה ממש בטענת המבקשת להעדר הסכמה, ניתן היה לצפות שבקשת
25 האישור תסוב על טענה יסודית זו, אך עיון בבקשת האישור מעלה באופן חד משמעי וברור שטענות
26 המבקשת סבו כולן אך ורק על הדרישות הצורניות שנקבעו בסעיף 30א(ה) לחוק התקשורת, ולא על
27 סוגיית ההסכמה עליה סב סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת. המשיבה הוסיפה, כי הגדרת הקבוצה אינה
28 כוללת את מי שקיבלו דיוור מבלי שנתנו הסכמה, אלא את מי שקיבלו הודעות דוא"ל שלא עמדו
29 בדרישות הצורניות הקבועות בחוק התקשורת. בכל בקשת האישור אין כל הפניה לסעיף 30א(ב) לחוק
30 שעניינו החובה לקבל את הסכמת הנמען מראש בטרם משלוח הדיוור.

31
32 40. לטענת המשיבה, התברר כי אין למבקשת עילת תביעה בכל הקשור למילה "פרסומת", וכי
33 התכלית שהמילה "פרסומת" נועדה לשרת הוגשמה ממילא בלעדיה מאחר שלצד שם השולח נרשם

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 אך Gal_Gadot_Revlon, והמבקשת הודתה כי היא יודעת מיהי השחקנית הבינלאומית גל גדות, אך
 2 אינה מכירה אותה אישית ואין לה חברה בשם הזה, ומאחר שהתברר שהמבקשת מסננת את ההודעות
 3 באופן ידני, כך שפרטי כל הודעה נבחנים על ידה פרטנית, וכן נוכח הניסיון לבצע שינוי גרסה בנושא
 4 זה.
 5
 6 41. שוב טענה המשיבה שבכל ההודעות נכלל כפתור "הסר" המאפשר הסרה מרשימת התפוצה
 7 בצורה קלה ומהירה באמצעות לחיצה על הכפתור, באופן שהתכלית שעומדת מאחורי הדרישות
 8 הצורניות בחוק הוגשמה. המבקשת העידה שלא הייתה לוחצת על לינק כלשהו בדיוור אך התברר כי
 9 על חלק מהקישורים המבקשת לחצה, באופן שמציג באור חיוור את טענתה לחשש מפני "וירוס"
 10 שטמון בקישור.

11
 12 42. המשיבה ביקשה לדחות את טענת המבקשת שבקשתה עוסקת בקבוצה הכוללת את כל
 13 הרשומים במאגר המידע של המשיבה וכי התנהגות המשיבה בנושא רבלון זהה להתנהגות המשיבה
 14 באשר לכל יתר הרשומים במאגר המידע שלה. טענה זו לא הוכחה. גב' דרור העידה כי תקנון האתר
 15 מתייחס לכל המותגים, אך לא ניתן להסיק מכך דבר לאופן משלוח הודעות דוא"ל בקשר למותגים
 16 אחרים של המשיבה.

דיון והכרעה

חוק התקשורת ומשלוח הודעות "ספאם"

21 45. פסקי דין רבים עמדו על טיבו ומהותו של תיקון 40 לחוק התקשורת מיום 1.12.2008, שעניינו
 22 מניעת תופעת "דואר זבל" ומשלוח הודעות "ספאם", המהוות מטרד ציבורי הגורם לנזקים רחבי
 23 היקף. סעיף 30א לחוק התקשורת בא לעולם במטרה להיאבק בתופעה המכונה - "spam". הנזק הרב
 24 שנגרם כתוצאה משיגור המוני של דברי פרסומת למי שאינם מעוניינים בכך הביא את המחוקק לאסור
 25 זאת בחוק ולקבוע כי מדובר בעוולה נזיקית המקימה גם עילה להגשת תובענה ייצוגית (ראו: רע"א
 26 1954/14 חזני נ' הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) [פורסם בנבו] (4.8.2014); ע"א
 27 534/17 עו"ד לפיד נ' סלקום ישראל בע"מ [פורסם בנבו] (6.3.2019) וכן דברי ההסבר להצעת חוק
 28 התקשורת (בזק ושירותים) (תיקון מס' 33), התשס"ה-2005)).

29 46. חוק התקשורת אוסר על מפרסם לשלוח דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג
 30 אוטומטי, דואר אלקטרוני או מסרון (SMS), ללא הסכמה מראש ובכתב של הנמען. בנוסף, מחייב
 31 החוק את המפרסם לציין את פרטי בדבר הפרסום ואת העובדה שמדובר בדבר פרסום, באופן גלוי
 32 וברור המונע הטעיה. אין חולק בענייננו, כי הודעות הדואר האלקטרוני שנשלחו למבקשת מופצים

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 57094-10-19 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 באופן מסחרי וכוללים תוכן, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות, ומהווים "דבר פרסומת"
2 כהגדרתו בחוק. עוד אין חולק, כי ההודעות נשלחו למבקשת על ידי המשיבה, כך שיש לראות בה
3 "מפרסם" כהגדרתו בסעיף 30א(א) לחוק התקשורת. חוק התקשורת קובע אחריות פלילית (סעיף
4 30א(ו)) ואחריות אזרחית (סעיף 30א(ט)) בגין הפרה של הוראות החוק ומסמיך את בית המשפט לפסוק
5 לנמען עד 1,000 ₪ פיצוי לדוגמה ללא הוכחת נזק בגין כל דבר פרסומת, בנוסף לפיצוי נזיקי (סעיף
6 30א(י)).

7 47. בטרם הדיון בשאלה האם המשיבה הפרה את הוראות חוק התקשורת אדרש לטענה מקדמית
8 שהעלתה המשיבה לסילוק על הסף של בקשת האישור בשל חוסר תום לב מצד המבקשת ובאי כוחה.

9 סילוק על הסף

10 48. בקשה לאישור תובענה ייצוגית היא עצמה בקשת סף, בטרם הגשת תביעה, וממילא יש לשקול
11 במסגרתה את השיקולים המצדיקים שלא לדון בתביעה, לרבות שיקולי תום לב. על כן, אין זה מן
12 הראוי לסלק את על הסף בקשת סף, דהיינו לא לאפשר כלל דיון בשאלה אם לשקול הגשת תובענה
13 ייצוגית, אלא במקרים חריגים בהם ברור על פני הדברים כי אין בבקשה ולא כלום (רע"א 2094/16 אל
14 על נתיבי אוויר לישראל בע"מ נ' הצלחה התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלנית הוגנת [פורסם
15 בנבו] (30.03.2016); רע"א 2074/11 בנק הפועלים בע"מ נ' יצחק פינקלשטיין, [פורסם בנבו]
16 (5.7.2011); רע"א 2022/07 הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ נ' אר און השקעות בע"מ,
17 [פורסם בנבו] (13.8.2007)). עוקצה של טענה לסילוק על הסף מוקחה כאשר ההכרע בה נעשית ביחד
18 עם ההכרעה בבקשת האישור.

19 49. הנימוק לסילוק הבקשה על הסף, לטענת המשיבה, הוא שהמבקשת ובא כוחה, עו"ד עידו
20 סולומונוב, "שכחו" לציין בפני בית המשפט את דבר קרבתם המשפחתית- עובדת היותו של עו"ד
21 סולומונוב גיסה של המבקשת. נוכח קרבה זו מתעורר לטענת המשיבה חשש שבא כוח המבקשת לא
22 יוכל לייצג בצורה הולמת ונאותה את הקבוצה, מקום בו יהיה ניגוד עניינים בין האינטרס של הקבוצה
23 לבין האינטרס של המבקשת.

24 50. ברע"א 3698/11 שלמה תחבורה (2007) בע"מ נ' ש.א.מ.ג.ר. שירותי אכיפה בע"מ [פורסם
25 בנבו] (06.09.2017) (להלן: עניין שלמה תחבורה), קבע בית המשפט העליון כי לא קיימת רשימה סגורה
26 של מקרים בהם התנהלות התובע המייצג או בא כוחו מעוררת ספק באשר ליכולתם לייצג ולנהל את
27 התובענה באופן הולם ובתום לב, אלא כל מקרה לגופו; וכי יש לפרש את חובת תום הלב כחלה גם
28 ביחסים שבין התובע המייצג ובא כוחו לבין הנתבע עצמו ואף בינו לבין בית המשפט שבמסגרתו מתנהל
29 ההליך.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

51. על פי הראיות בפניי וטענות הצדדים, לא הוכח שהמבקשת או באי כוחה התנהלו בחוסר תום לב או עשו שימוש לרעה בהליכי המשפט. העובדה שעו"ד עידו סולמונוב, שכיר במשרד שבבעלות אביו, עו"ד עמנואל סולמונוב, הוא גיסה של המבקשת, אין בה לבדה כדי להצדיק סילוקה של בקשת האישור על הסף. לעניין זה יפים דבריו של המשנה לנשיאה (בדימוס) אי רובינשטיין בפרשת שלמה תחבורה :
52. "לכשעצמי, אינני סבור כי יש בקרבה משפחתית, או קרבה אחרת, כדי להצביע בהכרח על חוסר מסוגלותו של בא הכוח המייצג לייצג בצורה הולמת את הקבוצה או מן התובע המייצג כלשמש כמייצגה, וחזקה על בתי המשפט הדנים בתובענה כי יפקחו על ההליך, ויפעלו למניעת המצב המתואר בו מקריב בא כוח הקבוצה את האינטרסים של החברים; בתוך עמנו אנו יושבים, והניסיון עד כה מברור של תובענות ייצוגיות, מהן מוצדקות, מעלה כי פעמים רבות קיימים יחסי קרבה מסוימים בין התובע המייצג ובא הכוח, כמו למשל עבודה באותו משרד עורכי דין, באופן המאפשר בכל זאת בירורה של התובענה לאשורה. ואולם, מן הסיבות האמורות מעלה, סבורני כי בהצטרף אינדיקציה זו לאינדיקציות נוספות, הדבר מאותת שלא בחיוב בדבר מסוגלות בא הכוח לייצג נאמנה את האינטרסים של הקבוצה בכללותה, להבדיל מן האינטרסים המצומצמים שלו ושל התובע המייצג; כך, במיוחד כאשר מדובר ביחסי קרבה משפחתיים מדרגה ראשונה. עלינו להישמר שמא יהפוך מפעל התובענות הייצוגיות לעסק משפחתי, שכל מטרתו השאת רווחי התובע המייצג ובא הכוח, על חשבון האינטרס של חברי הקבוצה והאינטרס הציבורי הרחב. על כן, עם שאין הדלת נעולה למייצג בעל קרבה, על בית המשפט לבדוק בשבע עיניים את המכלול".
53. הקרבה המשפחתית לבדה אינה סיבה מספקת לקבלת הטענה של ייצוג בלתי הולם. המשיבה כשלה בהצבעה על אינדיקציות נוספות המונעות מבאי כוח המבקשת לייצג נאמנה את האינטרסים של חברי הקבוצה בכללותם. זאת ועוד, כאשר מגיע בית המשפט למסקנה כי התובע או בא כוחו אינם עומדים בדרישת סעיף 8(א)(3) או סעיף 8(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות, דהיינו כי לא נמצא יסוד סביר להניח שעניינם של חברי הקבוצה ייוצג וינוהל באופן הולם או בתום לב, מסור לו שיקול דעת באשר להמשך בירור התובענה, וביכולתו לאשר את התובענה אך להורות על החלפת התובע המייצג או בא הכוח, או לפעול בדרך אחרת כדי להבטיח שעניינם של חברי הקבוצה ייוצג וינוהל באופן הולם או בתום לב, לרבות לאחר אישור הבקשה.
53. המשיבה טענה שהמבקשת הסתירה "עובדות מהותיות" נוספות שביגין יש לסלק את הבקשה על הסף: א. המבקשת "שכחה" לציין שנרשמה לניוזלטר של רבלון ובתוך כך מסרה את פרטיה והסכימה לקבל הודעות פרסומיות מהמשיבה; ב. המבקשת "שכחה" לציין שבלחיצה אחת על הקישורית "הסר" שהופיעה בכל הודעות הדוא"ל שקיבלה היא יכלה להסיר עצמה לאלתר מרשימת התפוצה; ג. המבקשת נמנעה לחלוטין מללחוץ על הקישורית "הסר" על מנת להסירה מרשימת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיזוני: מספר תיק חיזוני

1 התפוצה; ד. המבקשת "שכחה" לציין שבכל הודעות הדוא"ל שקיבלה הופיעו אייקונים של פייסבוק
2 ואינסטגרם, ולחיצה עליהם מעבירה את הגולש באופן אוטומטי לדף של רבלון, בהם מצוין כי המשיבה
3 היא שמנהלת ומשווקת את המותג רבלון; ה. המבקשת "שכחה" לציין שכתובת הדוא"ל ממנה קיבלה
4 את ההודעות אומנם הוכתרה במילים "noreply" אך לא מדובר בכתובת לא פעילה או חסרת כל
5 משמעות.

6 54. אומנם המשיבה סבורה שמדובר ב"עובדות", אלא שחלק מ"עובדות" אלו מצויות במוקד
7 המחלוקת והמבקשת חולקות על נכונותן. חלק אחר נטען על ידי המבקשת כלא רלבנטי לקיום הוראות
8 החוק או ככזה שלא ניתן לצפות מהמבקשת לפעול על פיו. אין מקום לסלק את בקשת האישור על
9 הסף מבלי לברר ולהכריע בה. אני דוחה גם את טענת המשיבה לפיה יש לסלק את בקשת האישור על
10 הסף רק מאחר שב"כ המבקשת הגיש שורה של בקשות אישור, הנהות כמעט אחד לאחד לנוסח
11 הבקשה הנוכחית. ככל שאלו בקשות מוצדקות, הדבר יכול להצביע על ניסיונם של באי כוחה בתחום
12 התובענות הייצוגיות, ולא בהכרח על התנהלות בחוסר תום לב. ככל שאלו בקשות לא מוצדקות, יש
13 לדותן תוך חיוב בהוצאות. אין זה נימוק לסילוק הבקשה על הסף. על כן, אני דוחה את טענות המשיבה
14 לסילוק הבקשה על הסף.

15 **התנאים לאישור התובענה כייצוגית**

16 55. בקשה לאישור תובענה ייצוגית היא הליך מקדמי במסגרתו בית משפט נדרש להכריע בשאלה,
17 האם יש מקום לדון בתובענה שהובאה לפתחו במסגרת תובענה ייצוגית. לשם כך, על בית המשפט
18 לבחון את התקיימות התנאים לאישור התובענה כייצוגית. סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע
19 שלא תוגש תובענה ייצוגית אלא "בתביעה כמפורט בתוספת השנייה או בעניין שנקבע בהוראת חוק
20 מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית". בקשת האישור שבפניי הוגשה לפי פרט 12 לתוספת
21 השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, הקובע את האפשרות להגיש בקשה לאישור תובענה כייצוגית
22 ב"תביעה נגד מפרסם כהגדרתו בסעיף 30 א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב - 1982,
23 בעילה לפי הסעיף האמור". בעניין זה אין מחלוקת בין הצדדים.

24 56. סעיף 4 לחוק תובענות ייצוגיות מפרט מי רשאי להגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית ובשם
25 מי. סעיף 4(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות מתייחס לאדם שיש לו עילה בתביעה או בעניין כאמור בסעיף
26 3 לחוק המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת
27 בני אדם- בשם אותה קבוצה. על התובע, המבקש להיות תובע ייצוגי, לשכנע את בית המשפט, במישור
28 הראייתי ולא רק במישור הטיעוני, במידת הסבירות הראויה, שקמה לו לכאורה עילת תביעה (ע"א
29 2967/95 מגן וקשת בע"מ נ' טמפו תעשיות בירה בע"מ, פ"ד נא(2) 312, 329 (1997)).

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 57. בנוסף לקיומה של עילת תביעה אישית, על המבקש לאשר תביעה כתובענה ייצוגית לעמוד
2 בארבעת התנאים המפורטים בסעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות:

3 "(1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה,
4 ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;
5 (2) תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין;
6 (3) קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת; הנתבע
7 לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטה בעניין זה;
8 (4) קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב".

9 58. כידוע, בבקשה לאישור תובענה ייצוגית נדרש בית המשפט לבחון, באופן מקדמי בלבד, את
10 סיכויי התובענה. מטרת שלב זה היא למנוע אישור של בקשות סרק. על כן נקבע, כי המבקש נדרש
11 להרים "נטל ראשוני, נטל שיש לתת לו משמעות, מבלי שיהיה כבד מנשוא" (רע"א 3489/09 מגדל
12 חברה לביטוח בע"מ נ' חברת צפוי מתכות עמק זבולון בע"מ [פורסם בנבו] (11.4.2013)). על התובע
13 הייצוגי להניח בפני בית המשפט תשתית משפטית וראייתית התומכת לכאורה בתביעתו. "בשונה מן
14 התובע בתביעה רגילה, המבקש לאשר תובענה כייצוגית אינו יכול להסתפק בעובדות הנטענות בכתב
15 התביעה, אלא מוטלת עליו החובה להוכיחן באופן לכאורי. במקרה הצורך, המבקש צריך לתמוך את
16 טענותיו בתצהירים ובמסמכים הרלוונטיים. בית המשפט שדן בבקשה נדרש להיכנס לעובי הורה,
17 ולבחון היטב – משפטית ועובדתית – האם מתקיימים התנאים לאישור התובענה כייצוגית" (רע"א
18 3489/09 מגדל חברה לביטוח בע"מ נ' חברת צפוי מתכות עמק זבולון בע"מ [פורסם בנבו] (11.4.13)).

19 עילת תביעה אישית

20 59. העילה שבבסיס התובענה מושא בקשת האישור היא פרסום בניגוד לסעיף 30א לחוק
21 התקשורת, שכותרתו "שיגור דבר פרסומת באמצעות מיתקן בזק".

22 60. המשיבה טענה בהשלמת הטיעון מטעמה לאחר חקירת המצהירות כי "עיון בבקשת האישור
23 ובפרט בטענות להפרת סעיף 30א לחוק התקשורת, בהגדרת הקבוצה, בעילות, בסעדים ובנוזקים
24 הנטענים, מעלה באופן חד משמעי וברור שטענות המבקשת סבו כולן אך ורק על הדרישות הצורניות
25 שנקבעו בסעיף 30א(ה) לחוק התקשורת, ולא על סוגית ההסכמה עליה סב סעיף 30א(ב) לחוק
26 התקשורת". בקשת האישור נפתחה בטענה כי "למיטב ידיעתה וזיכרונה של המבקשת, היא איננה
27 לקוחה של המשיבה". מעבר לכך לא היו טענות נוספות בדבר העדר הסכמה. ואולם, נושא זה היה
28 שנוי במחלוקת, ולא בכדי הקדישה המשיבה פרק ניכר בתשובתה לבקשת האישור לטענה שהתקבלה
29 הסכמה מצד המבקשת כנדרש בסעיף 30א(ב) לחוק התקשורת. בהתאם לכך נחקרו בהרחבה בעניין
30 זה גם המבקשת וגם המצהירות מטעם המשיבה. כבר בפתח דבריה טענה המשיבה, כי "טענת היסוד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 57094-10-19 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 **עליה מבוססת הבקשה, כאילו המבקשת לא נתנה הסכמתה למשלוח הודעות דוא"ל אליה משוללת**
2 **יסוד...** (סעיף 5 לתשובת המשיבה לבקשת האישור. ההדגשה שלי- מ' ר'). כלומר, נושא ההסכמה
3 לקבלת דבר פרסומת נתפס אצל המשיבה כטענת יסוד של המבקשת. גם בהמשך ציינה המשיבה כי
4 **"לטענת המבקשת המשיבה הפרה את סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת..."**. על כן, אני דוחה את טענת
5 המשיבה שהבקשה נסובה רק על הדרישות הצורניות בסעיף 30א לחוק התקשורת.
- 6 61. המשיבה, לאורך תשובתה לבקשת האישור, לא חלקה על כך ששלחה למבקשת דברי פרסומת
7 בהודעות האלקטרוניות, אלא שעיקר טענתה התבסס על כך שהמבקשת נעדרת עילת תביעה אישית,
8 מאחר שנתנה הסכמתה לקבלת דברי פרסומת מהמשיבה כאשר נרשמה לניוזלטר. מכיוון שכך, לא
9 ניתן שלא להתייחס לסוגיית ההסכמה בדיונונו. יתר על כן, חלק מטענות המשיבה בנוגע לדרישות
10 הצורניות הקבועות בסעיף 30א(ה)(1) לחוק התקשורת הן שמכיוון שהמבקשת נתנה את הסכמתה-
11 חזקה שהכירה את הנמען וידעה היטב מהו אופי ההודעה ושלא מדובר בדואר זבל, גם אם לא הופיעה
12 המילה "פרסומת" בכותרת ההודעה (סעיפים 103-105 לתשובתה לבקשת האישור). כלומר, לגישת
13 המשיבה, אם נתנה המבקשת הסכמתה, יש בכך כדי להשפיע על קבלת הטענות האחרות, וממילא,
14 אם לא נתנה הסכמה יש בכך גם להשפיע על דחיית טענות המשיבה באשר להפרת הוראות נוספות של
15 חוק התקשורת.
- 16 האם ניתנה הסכמה לקבלת דבר פרסומת על פי חוק התקשורת?
- 17 62. סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת קובע: **"לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה,**
18 **מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש**
19 **של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת..."**. לטענת המשיבה, כל ההודעות
20 מושא בקשת האישור נשלחו למבקשת עקב רישום כתובת הדואר האלקטרוני שלה בהרשמה לקבלת
21 ניוזלטר של רבלון. לטענתה, כל גולשת, לרבות המבקשת, שביקשה להירשם לניוזלטר של רבלון ולקבל
22 עדכונים טיפים ומבצעים מסרה את פרטיה למשיבה ובכך נתנה הסכמתה המפורשת מראש לקבלת
23 חומרים אלו ולדיוור ישיר של כל דבר פרסומת מהמשיבה. לגישת המשיבה, מאחר שהמבקשת נרשמה
24 לניוזלטר ביום 12.12.2018, הסכימה לקבל דיוור מהמשיבה, והסכימה להכפיף עצמה למדיניות
25 הפרטיות ולתנאי השימוש של המשיבה, והסכימה גם לקבלת דברי פרסומת, ולא קמה לה עילת תביעה
26 בגין הפרת סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת (סעיף 81 לתשובת המשיבה לבקשת האישור).
- 27 63. ההסכמה הנדרשת לפי סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת היא הסכמה מראש, לפני שיגור
28 ההודעה, אלא אם נתן המפרסם לנמען הזדמנות להודיע לו, שהוא מסרב לקבל דברי פרסומת, דרך
29 כלל, או מסוג מסוים והנמען לא עשה כן. סעיף 30א(ג)(5) לחוק התקשורת קובע חזקה לפיה, מפרסם
30 ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת, עשה כך ביודעין, אלא אם הוכיח

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 אחרת. מכאן, שהנטל להוכיח את הסכמת הנמען לקבלת דבר פרסומת מוטל על כתפי המפרסם, היא
2 המשיבה (רע"א MEGA ADVANCED MATHEMATICAL SYSTEM LTD1621/16 נ' זילברג
3 [פורסם בבנו] (14.6.2016) (להלן: עניין מגה)). בצד כלל זה קבע המחוקק מספר חריגים, בהם ניתן
4 היתר למשלוח דבר פרסומת ללא קבלת הסכמה מראש, כאמור בסעיפים 30א(ב) ו-30א(ג) לחוק
5 התקשורת, אך אין צורך להידרש לכך שכן המשיבה לא טענה להתקיימות אי אילו מהחריגים בענייננו.

6 64. על פי תצהיר המבקשת, "למיטב ידיעתי וזכרוני אני לקוחה של המשיבה" (סעיף 1
7 לתצהיר, ההדגשה במקור). בתחילת חקירתה הנגדית הוצג למבקשת כרטיס עם השם "חן רווה" באתר
8 האינטרנט taasiya.com, אך המבקשת העידה שאין זה הכרטיס שלה, "מופיע השם חן רווה. אולי.
9 אבל זו לא אני" (עמ' 2 לתמליל, שורות 21-27). מדובר במסמך שעליו נשאלה המבקשת, אך הוא לא
10 צורף לכתבי הטענות של המשיבה. המבקשת התבקשה על ידי ב"כ המשיבה לאשר שאותה "חן רווה"
11 מתעניינת בנושאים של יופי ומוצרי טיפוח, אך למרות שהמשיבה ביקשה לייחס עמוד זה למבקשת,
12 המבקשת הבהירה שאין לה כל קשר לכך (עמ' 2 לתמליל, שורות 21-23). על כן, לא הוכח קשר בין
13 המבקשת לעמוד זה.

14 65. המבקשת העידה "לא זכור לי שקניתי מוצר של רבלון בשנים האחרונות", אך ייתכן שבעבר
15 קנתה. בחקירתה חזרה והעידה כי "אני לא זוכרת שאני לקוחה של המשיבה, אני לא זוכרת
16 שנרשמתי לאיזשהו שירות של המשיבה" (עמ' 3 לתמליל מיום 17.6.20, שורות 17-19, 24-27).
17 כשנשאלה לסברתה מהיכן הגיעה הכתובת האלקטרונית שלה למשיבה, השיבה כי יש נתונים שהם
18 חשופים ברשתות החברתיות (עמ' 3 לתמליל, שורה 38). כתובת המייל שלה מופיעה ברשת הפייסבוק
19 לכולם, והיא משתמשת בפייסבוק ובאינסטגרם (עמ' 4 לתמליל, שורות 10-14).

20 66. המבקשת נשאלה על השיחה שקיימה ביום 27.10.2019 עם נציגת שירות הלקוחות של
21 המשיבה. זה תוכן השיחה (תמלול השיחה ודיסק השיחה- נספח 3 לתצהיר):

22 "נציגה: שסטוביץ שלום מדברת אושרת.

23 המבקשת: שלום אושרת, אני לא יודעת אם הגעתי למקום הנכון אבל אולי תוכלי לעזור לי.
24 אני מקבלת למייל שלי פרסומות שהסיומת שלהם כאילו המייל זה noreply@sch פשוט
25 שעשיתי חיפוש בגוגל sch זה שסטוביץ, כי זה פרסומות כאלו של כל מיני

26 נציגה: כן איזה פרסומות אלה?

27 המבקשת: זה מקשר אותי בסופו של דבר לסופר פארם, זה רבלון פעם אחת, היה עוד
28 משהו...

29 נציגה: אולי את נרשמית למקומות מסוימים, תוציאי את עצמך מרשימת התפוצה במייל.

30 המבקשת: איך אני יכולה לדעת לאיזה מקומות, כי אני לא מצליחה להבין את זה מהמייל.

31 נציגה: אני לא יודעת, אבל שאת נכנסת לתוך המייל ויורדת למטה לאן שזה שולח אותך,

32 יש לך לעשות הסר מרשימת תפוצה או כל את יודעת...

33 המבקשת: זה בעצם דרך הסופר פארם? כאילו אני רוצה לדעת כדי לא להירשם לדבר כזה.

34 נציגה: אם זה זורק אותך לסופר פארם, אז זה מבצעים שקיימים בסופר פארם.

35 המבקשת: אז למה זה המייל שלכם ולא של הסופר פארם?

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 **נציגה: המייל שלנו, את יכולה לשלוח לנו דוגמא לאיך זה נראה?**
 2 **המבקשת: noreply@sch**
 3 **נציגה: noreply@sch**
 4 **המבקשת: כן co.il ואז נגיד סתם לדוגמא המייל פה אומר "חן איך את מתאפרת לחג?"**
 5 **אממ מראה האיפור של החג לרבלון ואז באמת**
 6 **נציגה: את כנראה ברשימת התפוצה של רבלון, תוציאי את עצמך ממנה, תרדי לתחתית**
 7 **המייל.**
 8 **המבקשת: אבל למה את מוציאים את המייל בשמם אתם עובדים איתם?**
 9 **נציגה: כי רבלון זה יבוא שלנו.**
 10 **המבקשת: הנה זה מביא אותי לאתר של סופר פארם.**
 11 **נציגה: נכון כי זה נמכר בסופר פארם גם.**
 12 **המבקשת: את לא יודעת בעצם איפה נרשמתי, איך אני יכולה לדעת?**
 13 **נציגה: לא אני לא יכולה לדעת איפה נרשמתי יכול להיות שלחצת על איזשהי מתנה, משהו**
 14 **שרצית לדעת. ואת בתוך רשימת תפוצה, את צריכה להוציא את עצמך מרשימת התפוצה,**
 15 **לא יודעת לאיזה מיילים את נרשמתי אני יכולה להגיד לך שאם יש לך מייל מרבלון אז יש**
 16 **לך אפשרות להוציא את עצמך, להוריד את עצמך מרשימת התפוצה.**
 17 **המבקשת: הבנתי טוב אני בסדר אני אנסה לברר את סה, תודה רבה לך ביי."**
 18
- 19 67. ב"כ המשיבה טען בפני המבקשת שבשיחתה עם נציגת שירות הלקוחות של המשיבה לא
 20 אמרה אפילו פעם אחת לנציגה שלא נתנה הסכמה. על כך השיבה כי "זה היה נראה לי לא הגיוני
 21 לבקש, להגיד, סליחה, שלא נתתי הסכמה כל עוד אני לא יודעת באיזו רשימה מדובר" (עמ' 6
 22 לתמליל, שורות 23-24). המבקשת העידה שפנתה לשירות הלקוחות של המשיבה לברר את זהות שולח
 23 ההודעות (עמ' 7 לתמליל, שורה 10). ב"כ המשיבה שאל מדוע לאחר שהנציגה אמרה שהמבקשת
 24 ברשימת התפוצה, לא טענה המבקשת שמעולם לא הסכימה להירשם לרשימת התפוצה של רבלון.
 25 המבקשת הסבירה כך: "קודם כל המשפט מתחיל ב"את כנראה". אין פה וודאות שרשימת התפוצה
 26 היא דווקא של רבלון. מעבר לזה, המיילים שקיבלתי לא היו רק של רבלון. אני נתתי פה דוגמא
 27 ספציפית, ולכן כל השיחה שלי, מטרת השיחה הייתה לברר מה הקשר בין כל מי ששולח לי מייל.
 28 אז יכול להיות שרבלון ויכול להיות גם משהו אחר" (עמ' 8 לתמליל, שורות 11-18).
- 29 68. המבקשת נשאלה היכן בתצהירה היא מתייחסת למיילים שאינם מרבלון, והפנתה להודעה
 30 שכותרתה "מתאים לך לטוס לסאמוס ביוון?". ב"כ המשיבה טען בפניה שמדובר בהודעה שעוסקת
 31 במותג רבלון, אך המבקשת ענתה "זו נראית כמו פרסומת של חברת תיירות, ומופיע השם שלה" (עמ'
 32 8 לתמליל, שורה 23). שוב הוטח בפני המבקשת שמהשיחה שלה עם הנציגה עולה כאילו לא הפריע לה
 33 נושא ההסכמה, אלא ממי היא מקבלת את המייל. על כך השיבה, שקודם כל ביקשה לברר מי עומד
 34 מאחורי המיילים, "וכבר אמרתי לך בשלב הקודם- אני לא יכולה לטעון למשהו שאני לא הזכרתי אם
 35 אני לא יודעת בוודאות שזה זה" (עמ' 9 לתמליל, שורות 9-12). המבקשת הדגישה בחקירתה הנגדית
 36 "אני לא זוכרת שנרשמתי לניוזלטר של רבלון. יכול להיות, אבל אני לא ראיתי בטפסים שגם הגשתם
 37 הוכחה חד משמעית שאני רשומה לרבלון, לניוזלטר" (עמ' 15 לתמליל, שורה 6). בהמשך חזרה על כך
 38 ש"אני לא זוכרת שנתתי הסכמה" (עמ' 22 לתמליל, שורה 27).

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 57094-10-19 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

69. המבקשת לא זכרה שנרשמה לניוזלטר כלשהו וחובת ההוכחה להוכיח שניתנה על ידה "הסכמה מפורשת מראש ובכתב" מוטלת על המשיבה. זאת, בין אם גירסתה של המבקשת היא "לא הסכמת" ובין אם גירסתה הוא "לא זוכרת שהסכמת". כפי שאפרט, לא עלה בידי המשיבה להרים נטל זה ואין די בעדויות מטעמה כדי להוכיח הסכמה של המבקשת לקבלת ניוזלטר, או דברי פרסומת.
70. גב' דרור המשמשת כמנהלת רשתות חברתיות אצל המשיבה הצהירה שבמהלך המחצית השנייה של שנת 2018 יצאה המשיבה בקמפיין פרסום למותג רבלון, לרבות בפייסבוק, תחת הדף "Revlon Israel רבלון ישראל", המצוי בכתובת האינטרנט <http://www.facebook.com/RevlonIsrael/>. במסגרת זו פורסמה מודעה המציעה לכל גולשת להירשם לניוזלטר של רבלון, ובכך לקבל עדכונים, טיפים ומבצעים, בקישור המופיע בהודעה שלהלן:

71. לטענת גב' דרור, כל גולשת (וגולש) שהייתה מעוניינת להירשם, נדרשה ללחוץ על כפתור ההרשמה (Sign Up), "והועברה למילוי טופס הרשמה, בו נתבקשה להזין פרטים שונים ובכלל זה שם פרטי, שם משפחה, מספר טלפון, כתובת דוא"ל עיר ורחוב". עם השלמת הזנת הפרטים הועברה הגולשת לדף שכותרתו "תנאים והגבלות" בו צוין כי "לחיצה על "שלחי", מהווה הסכמה לשלוח את הפרטים שלך לדף רבלון ישראל Revlon Israel, שמסכים להשתמש בהם בהתאם למדיניות הפרטיות שלו. גם פייסבוק תשתמש בהם בכפוף למדיניות הנתונים שלנו כולל כדי לבצע מילוי אוטומטי של טפסים במודעות. הציגי את מדיניות הפרטיות של רבלון ישראל; View Facebook "Data Policy, Revlon Israel". יש לציין, כי הנוסח שצוטט על ידי גב' דרור שונה מהנוסח המופיע בהעתק דף התנאים וההגבלות של רבלון שצורף לתצהירה (נספח 3 לתצהירה).
72. עוד נטען בתצהירה של גב' דרור שבמדיניות הפרטיות של רבלון ישראל, אליה מגיעים באמצעות לחיצה על הקישורית המופיעה תחת הדף "תנאים והגבלות", מצוין במפורש דבר ההסכמה של הגולשת לקבלת דיוור ישיר של כל דבר פרסומת ועדכונים מאת המשיבה, בכל אמצעי מדיה לרבות

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 57094-10-19 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 דואר אלקטרוני, וכן לתנאי השימוש באתר: "אני מסכים/ה לרישום פרטי במאגר מידע לצורך קבל
 2 דיוור ישיר של כל דבר פרסומת ועדכונים מחברת שסטוביץ, בכל אמצעי המדיה השונים (לרבות
 3 דוא"ל, SMS, רשתות חברתיות וכיוצ"ב) וכן מאשר כי קראתי ואני מסכים לתנאי השימוש באתר.
 4 המידע נמסר מרצוני ובהסכמתי, ואני מסכים/ה שהחברה תמסור אותו לחברות אחרות בקבוצה
 5 לאותן המטרות. מובהר כי הנך רשאי/ת להפסיק את קבלת המידע בכל עת וזאת דרך הלינק הנמצא
 6 בכל דיוור שיישלח."

7 73. לדברי גב' דרור כל גולשת- ובכלל זה לדבריה המבקשת- שביקשה להירשם לניוזלטר של רבלון
 8 מסרה את פרטיה למשיבה ובכך נתנה את הסכמתה המפורשת מראש לקבלת חומרים אלו ולקבלת
 9 דיוור ישיר של כל דבר פרסומת מהמשיבה. לדבריה, בניגוד לטענת המבקשת כאילו היא אינה לקוחה
 10 של המשיבה ולא נרשמה מעולם לקבלת דיוור ממנה, "בפועל ביום 12.12.18 נרשמה המבקשת
 11 לניוזלטר של רבלון במסגרת קמפיין רבלון, ובתוך כך מסרה את פרטיה האישיים לרבות כתובת
 12 הדוא"ל שלה" (סעיף 6 לתצהיר גב' דרור). גב' דרור צירפה לתצהירה "העתק נתוני רישום המבקשת"
 13 (נספח 5), הלקוח לדבריה "מתוך דף פרטי המבקשת כפי שנקלטו בשעת הירשמותה לניוזלטר של
 14 רבלון, ממנו ניתן לראות, כי ביום 12.12.18 נתקבלה בקשתה של המבקשת להירשם לניוזלטר של
 15 רבלון". להלן העתק הדף הנטען הכולל לכאורה את פרטי המבקשת:

Info							
Subscription IP	Last Activity	State Date	Created On	Confirmation	InActive Type	Current State	Email
	14/01/2020	08/12/2019	12/12/2018	Unconfirmed	UserRequest	NotActive	hen.rave@gmail.com

Details							
שם פרטי	שם משפחה	שם	מקום	טלפון	טלפון נייד	רחוב	מיקוד
Hen	Rave						

16
 17 לטענת גב' דרור, מהעתק זה עולה שהמבקשת נרשמה ביום 12.12.18 (עמודה "Created On") וכי לאחר
 18 הגשת התביעה חדלה המשיבה לשלוח אליה דוא"ל (עמודה "Not Active").

19 74. בחקירתה הנגדית הבהירה גב' דרור שבתפקידה אצל המשיבה היא מטפלת בכל הפעילות
 20 שלה ברשתות החברתיות, בעיקר ב-Facebook וב-Instagram, שמונה בין 20-30 מותגים שונים (עמ'
 21 41 לתמליל, שורות 27-35). היא עצמה מטפלת בכל מה שקשור לפייסבוק ולאינסטגרם, אך כל נושא
 22 פרסומי התוכן בפייסבוק ואינסטגרם, משלוח הניוזלטרים ומשלוח המיילים אינו בתפקידה ותחת
 23 אחריותה, "יש בן אדם אחר בחברה שעושה את זה אבל הוא לא עובד שלי" (עמ' 42 לתמליל, שורות
 24 9-12). גם בהמשך אישרה כי "את משלוח הניוזלטר אני לא עושה בפועל... יש בחברה שלנו בחורה
 25 בשם עדי, שהיא בפועל לוחצת על הכפתור ושולחת" (עמ' 43 לתמליל, שורות 7, 23).

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

75. לאור תשובותיה אלו, נשאלה גב' דרור נשאלה אם נכון שכל הפעולות והנספחים שצורפו לתצהירה לא קשורים לפעולות שהיא שותפה להם והיא לא אחראית לתת את המידע בנושאים אלו. גב' דרור ענתה שהיא מנהלת את הפעילות עד הגעת השם לרשומה בניוזלטר, ומטפלת בכל התהליך שתואר בתצהירה כאשר "בסופו של דבר אחרי שבן אדם נרשם לניוזלטר, הוא מגיע למאגר הרשומים לניוזלטר, ומי ששולח לו את המיילים זה בן אדם אחר בחברה" (עמ' 44 לתמליל, שורות 27-29).
76. לדברי גב' דרור, היא יודעת בוודאות שהמבקשת נתנה הסכמה והפנתה לנספח 5 לתצהירה. "יש כאן טופס רשומה, שיוצא מתוך מערכת הדיור שלנו. הדרך היחידה שהשם של המבקשת יופיע ברשומה זו אם היא נרשמה אליה" (עמ' 45 לתמליל, שורות 24-25). גב' דרור אישרה כי באותו דף של "העתק נתוני רישום המבקשת" (נספח 5 לתצהירה), מופיעים פרטים רק בעמודות "שם פרטי", "שם משפחה" ו"דואר אלקטרוני" (עמ' 45 לתמליל, שורות 34-37). לעומת זאת בהעתק טופס רישום לדוגמא לניוזלטר של רבלון אותו צירפה המשיבה (נספח 2 לתצהירה) מופיעים פרטים נוספים למילוי, מלבד פרטי השם ושם המשפחה, שאין חולק שלא מולאו בדף הרישום שצירפה המשיבה.
77. בהקשר זה הסבירה גב' דרור, שכשמציעים לאנשים להירשם לניוזלטר לא מחייבים אותם לתת את כל הפרטים. "יש הרבה פעמים שדות שהם חובה ושדות שהם לא חובה. במקרה הזה, מי שנרשמה פה לניוזלטר כנראה בחרה לתת רק את הפרטים האלה" (עמ' 47 לתמליל, שורות 16-10). גם בהמשך חקירתה חזרה על כך ש"אלה הנתונים שהוזנו על ידי, נתוני רישום המבקשת מתוך דף פרטי המבקשת כפי שנקלטו בשעת הירשמותה. כאשר היא נרשמה לניוזלטר היא נתנה פרטים חלקיים. לא נכתב בשום מקום, לא כאן ולא בשום מקום אחר, שחובה למלא את כל הפרטים" (עמ' 62 לתמליל, שורה 38 עד עמ' 83 לתמליל, שורה 3).
78. ואולם, כאשר נשאלה גב' דרור כיצד היא יודעת ("בוודאות") שמי שמילא את הפרטים שצורפו לתצהירה זו המבקשת, הודתה ש"אני לא יכולה לדעת אם המבקשת היא זו שמילאה את הפרטים. אני כן יכולה לדעת שמישהו עשה את זה. מישהו עשה את כל התהליך הזה. האם זו הייתה שכנה שלה, או אחותה, או כל בן אדם אחר, מישהו עבר את הליך, לחץ על כל שלבי ההסכמה, מילא את הפרטים, הסכים לכל התנאים והשם הזה עבר למערכת. אנחנו מהצד שלנו לא יכולים להמציא את זה" (עמ' 63 לתמליל, שורות 29-33). ההדגשה שלי- מ' רי). כלומר, זה יכול להיות כל אדם היודע את שמה הפרטי של המבקשת, שם משפחתה וכתובת דואר אלקטרוני שלה.
79. עוד העידה גב' דרור באשר לנספח 5, כי התאריך שמופיע כ-last activity, 14.1.2020, הוא כנראה תאריך שבו לחצה המבקשת לינק בתוך הניוזלטר (עמ' 67 לתמליל, שורות 17-19). "זה יכול להיות משלוח של ניוזלטר, זה יכול להיות פתיחה שלו, זה יכול להיות שאם אתה נכנסת לתוך הניוזלטר ולחצת על איזשהו לינק. דבר זה קרה אחרי שהיא כבר הוסרה מרשימת המקבלים שלנו.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 57094-10-19 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 **זאת אומרת, ככל הנראה נעשתה איזושהי פעילות על ידה בתיבת המייל, כאילו, היא יצרה איזושהו**
2 **קשר עם האי מיילים שלנו".** גב' דרור אישרה שזה רק ניחוש שלה והיא לא בדקה זאת (עמ' 67
3 לתמליל, שורות 29-20). בהמשך הוסיפה כי אם הסעיף של ה-confirmed לא היה, היא לא הייתה
4 מקבלת אף מייל, "כלומר היה שלב בוודאות שבו היא הייתה מאושרת". גב' דרור אישרה שלא עשתה
5 השוואה בין הרשומה הקודמת של המבקשת, כפי שלכאורה מולאה על ידה, לבין הרשומה שהוגשה
6 כנספח 5 שהיא תמצית הרשומה שמולאה (עמ' 68 לתמליל, שורות 16-9, 24-25).
- 7 80. עינינו הרואות, שלא ניתן לדעת אם מי שמסר את הפרטים ומופיע כ"מאושר" הוא אכן
8 המבקשת או מישהו אחר שידע את הפרטים ומילא אותם. תקנה 521 קובעת שעל מצהיר להצהיר
9 מתוך ידיעתו הוא, אלא שבבקשות ביניים הוא ראשאי לךהצהיר לפי מיטב אמונתו ובלבד שיציין את
10 המקור לכך. עדותה של גב' דרור בענין זה אינה מתוך ידיעתה האישית אלא הסקת מסקנות מתוך
11 הרישומים שבפניה. אמנם, גב' דרור סבורה שנספח 5 הוא ראייה שניתנה הסכמת המבקשת, אך כל
12 שניתן ללמוד ממנו הוא שמישהו מילא את פרטי המבקשת. לא הוכח על ידי המשיבה שמדובר
13 במבקשת עצמה, ולא נסתרה טענת המבקשת שפרטים אלה – שמה הפרטי, שם המשפחה וכתובת
14 הדואר האלקטרוני – חשופים לעין כל בפייסבוק. בנסיבות אלה, כל אדם יכול לרשום את פרטיה –
15 חבר, אויב, משווק שאיתר את פרטיה לאחר התמקדות בקבוצת נשים בגיל מסוים, ועוד. זו אינה ראייה
16 מספקת להסכמתה של המבקשת. אילו רצתה המשיבה להבטיח שזו המבקשת הנותנת את פרטיה,
17 היה עליה לבדוק זאת, כגון על ידי שליחת מייל חוזר על ידי המבקשת שיאשר את הרישום.
- 18 81. גב' דרור הופנתה לנספח 3 לתצהירה ולכך שמה שאמור בו אינו תואם את הציטוט שהובא
19 בסעיף 3 לתצהירה. היא הקריאה את מה שמופיע באותו נספח, ללא עריכה: "רבלון ישראל שמסכים
20 **Revlon Israel לחיצה על "שלחי" מהווה הסכמה לשלוח את הפרטים שלך לדף להשתמש בהם**
21 **בהתאם למדיניות הפרטיות שלו. גם פייסבוק תשתמש בהם בכפוף למדיניות הנתונים שלנו. הציג**
22 **את מדיניות View Facebook Data Policy כולל כדי לבצע מילוי אוטומטי של טפסים במודעות**
23 **רבלון ישראל Revlon Israel הפרטיות של"** (עמ' 48 לתמליל, שורות 19-23). גב' דרור הסבירה
24 שיש עניין של טקסט בעברית ובאנגלית, שזה "באג" ידוע של פייסבוק. "כל מי שגולש ב-Facebook,
25 לא מהיום ולא מאתמול, מכיר את הדבר הזה. כשיש עברית באנגלית במקום אחד נוצרת איזושהי
26 בעיה, מתהפכות מילים. זה לא אני המצאתי את זה, זו לא פעם ראשונה שזה קורה כאן, זה קורה כל
27 הזמן. מי שגולש טיפה ב-Facebook מכיר את הדבר הזה ויודע כבר בראש לעשות לעצמו את
28 ההתאמה. ואם בכל זאת בן אדם הגיע לעמוד הזה והוא לא מבין מה הוא קורא, הוא יכול ללחוץ על
29 הלינק כדי לקבל הרחבה על מה שהוא קורא" (עמ' 48 לתמליל, שורה 38 עד עמ' 49 לתמליל, שורות
30 1-6). "אני מבינה את זה שיש פה עניין עם העברית והאנגלית שמתהפכים. אבל כתוב – "הציגי את

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 57094-10-19 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 מדיניות הפרטיות, **View Facebook Data Policy**, הפרטיות של רבלון ישראל" (עמ' 49)
- 2 לתמליל, שורות 20-22).
- 3 82. גב' דרור חזרה ודיברה על "מדיניות הפרטיות של רבלון", אלא שנספח 4 לתצהיר גב' דרור
- 4 כותרתו "מדיניות פרטיות לצורך רישום לניוולטר שסטוביץ". היא ניסתה לטעון כי "רבלון היא מותג
- 5 בין לאומי שמיובא על ידי חברת שסטוביץ וחברת שסטוביץ מרכזת את הפעילות השיווקית של
- 6 רבלון. ויש עמוד של מדיניות פרטיות שאליו אנחנו קישרנו את מודעת ההרשמה הזו. מי שעבר
- 7 מההודעה הזו של רבלון, ונתן את הסכמתו עד השלב הזה, והגיע עד השלב הזה, ולחץ על הלינק
- 8 והגיע, אני חושבת שיכול להבין את בעצמו את הקשר בין רבלון לבין שסטוביץ" (עמ' 51 לתמליל,
- 9 שורות 6-11). מלבד דבריה של גב' דרור, עובדת שסטוביץ, בדבר זיהוי בין רבלון לשסטוביץ, אין שום
- 10 ראיה אחרת לכך, ולא הוכח במידה מספקת שאדם רגיל וסביר יודע שרבלון זה שסטוביץ ולהיפך.
- 11 למעשה, אמרה זאת גם גב' דרור - "רוב שסטוביץ לא מכיר את שסטוביץ כגוף. מכיר את המותגים.
- 12 ואנחנו, רבלון זה מותג ידוע ומוכר. אנשים יודעים, כשהם נרשמים לניוולטר של שסטוביץ,
- 13 ולהזכירך, עד עכשיו הם עשו לפחות 3 צעדים אקטיביים של הרשמה, הם מגיעים לעמוד של מדיניות
- 14 פרטיות של חברת האם, של המשווקת" (עמ' 51 לתמליל, שורות 18-22). נספח 4 לא מופיע בפייסבוק,
- 15 הוא מופיע רק כאשר רוצים לקרוא את מדיניות הפרטיות, "אתה לוחץ על זה ואתה כבר נמצא באתר
- 16 שסטוביץ" (עמ' 52 לתמליל, שורות 11-12). כלומר, מכירים את רבלון, לא מכירים את שסטוביץ, ומי
- 17 שפוגש את שסטוביץ, פוגש אותו רק לאחר כמה מעברים מדף לדף.
- 18 83. גב' דרור אישרה כי בנספח 3 ישנן בעצם מספר אפשרויות לפעולה: ללחוץ על הלינק של
- 19 פייסבוק; לא ללחוץ על הלינק אלא על כפתור "שלחי" למטה; "ללחוץ חזרה ולא להירשם לשום דבר"
- 20 (עמ' 52 לתמליל, שורות 13-18). לדבריה, הליך ההסכמה מופיע כבר במודעה הראשונה בה כתוב sign
- 21 up "להרשמה השאירי פרטים", וזה שלב וולנטרי לחלוטין, "אף אחד לא מכריח להירשם". "בשלב
- 22 השני, אחרי שאתה הבעת את ההסכמה שלך להירשם, אוקי? אתה לחצת, בשלב הבא אתה משאיר
- 23 את הפרטים שלך, ואתה לוחץ 'הבא' כדי להירשם. בשלב השלישי אתה מגיע לעמוד שבו הוא אומר
- 24 שאתה מסכים לפרטים, ואם אתה רוצה לקרוא אותם אתה יכול להיכנס ללינק כדי לקרוא את
- 25 התנאים בצורה יותר מפורטת... וכשאתה לוחץ "שלחי", כשלוחצים על "שלחי" פה, בעצם נותנים
- 26 את ההסכמה" (עמ' 52 לתמליל, שורה 36 עד עמ' 53 לתמליל, שורה 10).
- 27 84. בפני גב' דרור הועמדה האפשרות שבנספח 3 מופיעה המילה "הסכמה" אך זו "הסכמה לשלוח
- 28 את הפרטים שלך לדף, בהתאם למדיניות הפרטיות", לא למדיניות הפרטיות של רבלון- כי אם של
- 29 שסטוביץ. לדבריה, "החיבור בין שסטוביץ לרבלון הוא מאוד ברור. אפשר לעלות עליו בצורה מאוד
- 30 פשוטה וברורה. אם מישהו מגיע לעמוד של שסטוביץ ושואל את עצמו, יושב ואומר לעצמו 'לאן
- 31 הגעתי ומה עשיתי', הוא יכול להבין את החיבור בין שסטוביץ לרבלון בחצי דקה" (עמ' 54 לתמליל,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 שורות 19-22). לעומת זאת אישרה שאם גולש לחץ על כפתור "שלחי", מבלי ללחוץ על הלינק שבנספח
2 3, הוא בכלל לא רואה את שסטוביץ (עמ' 54 לתמליל, שורות 37-39). כלומר, אדם יכול להבין שיש
3 קשר בין שסטוביץ אם במקרה לחץ על הקישור והגיע לשסטוביץ, שאל עצמו מה הוא עושה בשסטוביץ
4 כאשר התכוון לרבלון, ונתן לעצמו תשובה שרבלון זה שסטוביץ ואין מדובר בטעות.
- 5 85. לפי דברי גב' דרור, נספח 4 לתצהירה הוא התקנון של שסטוביץ, ולכן התבקשה להפנות
6 למקום בתקנון ממנו ניתן ללמוד על הסכמת המבקשת לקבלת פרסומות. לטענתה "יש בעמוד האחרון
7 מידע שנאסף במהלך השימוש באתר". כשנתבקשה לקרוא שוב את האמור בנספח 4 השיבה "אתה
8 צודק, אני חושבת שאין... במסמך הזה אין" (עמ' 56 לתמליל, שורות 15-2). כלומר, ספק רב אם מי
9 שנתן את פרטיו ובדק למה הוא מסכים, והגיע לתקנון, הסכים לקבלת דברי פרסומת.
- 10 86. גב' דרור העידה שקיימת מערכת של active mail, מערכת דיוור מיילים המותקנת בענן,
11 שדרכה המשיבה מנהלת את רשימות הדיוור ושולחת את המיילים, אך היא לא בבעלות המשיבה. "כל
12 הדבר הזה עובר איזשהו תהליך אצלנו ויוצא דרך התוכנה" (עמ' 59 לתמליל, שורות 34-32). גב' דרור
13 אישרה כי לא היא שמזינה את התוכנה ונותנת לה את ההוראות (עמ' 61 לתמליל, שורות 14-13). עוד
14 אישרה, שאין בהכרח קשר בין חשבון המייל של ממלא טופס ההרשמה לבין הפרטים שהוא רושם
15 בטופס עצמו. יכול להיות קשר כזה אך המשיבה אינה יודעת אותו (עמ' 66 לתמליל, שורה 2).
- 16 87. לסיכום עדותה של גב' דרור, אין ראיה מספקת שהמבקשת היא שמסרה את הפרטים
17 המופיעים בטופס ההרשמה לניוזלטר, ומתהליך הרישום לניוזלטר לא ניתן ללמוד על הסכמה מפורשת
18 מראש ובכתב של המבקשת לקבלת דברי פרסומת מהמשיבה. על פי עדותה של גב' דרור, אין לה ידיעה
19 אישית בענין זה, משלוח הדיוור הפרסומי אינו באחריותה ולא נעשה על ידה. גב' דרור לא הצביעה על
20 חלק כלשהו בטופס הרישום לניוזלטר הכולל מתן הסכמה מטעם המבקשת לקבלת פרסומות, מה גם
21 שאין בו שום פרט אישי שיכול להיות מצוי בידיעת ממלא הטופס בלבד. גם בדף "התנאים וההגבלות"
22 (נספח 3) אליו הפנתה גב' דרור אין בכדי להועיל, אף אם נתעלם מהנוסח המשובש שלו. בדף זה יש
23 אפשרות ללחוץ על "מדיניות הפרטיות של רבלון ישראל", שאינה מובילה לרבלון, אלא לנספח 4
24 שכותרתו "מדיניות הפרטיות לצורך רישום לניוזלטר שסטוביץ". שסטוביץ ולא רבלון, וגם בנספח זה
25 אין הסכמה לקבלת פרסומות. מכאן, שלפי עדותה של גב' דרור לא הוכח שהמבקשת נתנה הסכמתה
26 המפורשת בכתב לקבלת פרסומות כנדרש בסעיף 30א(ב) לחוק התקשורת.
- 27 88. גם מעדותה של גב' נתן, מנהלת השיווק של רבלון, לא ניתן ללמוד על הסכמה כלשהי מצד
28 המבקשת. על פי תצהירה של גב' נתן, מיד לאחר ההרשמה לניוזלטר נשלחת הודעה לכתובת הדוא"ל
29 שנרשמה ההרשמה, המברכת את הגולשת על הצטרפותה לניוזלטר של רבלון (נספח 6 לתצהיר).
30 בחקירתה הנגדית הסבירה גב' נתן ש"זה בעצם מייל האישור שאומר 'איזה כיף שהצטרפת'. אלה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 גם טקסטים שאני חיברתי" (עמ' 76 לתמליל, שורות 38-39). ואולם, לשאלה בדבר ראייה לכך שהודעה
2 זו אכן נשלחה למבקשת השיבה שזהו נוסח שנשלח באופן אוטומטי, ואין דרך לשחזר מיילים שנשלחו
3 אישית לכל אחת מהמערכת (עמ' 77 לתמליל, שורות 1-7). "אין לי דרך לדעת מי ישב מול המחשב
4 והזין את הפרטים. בסוף אני מקבלת את הפלט מהמערכת של Facebook...אני לא יודעת מי עמד
5 מאחורי המחשב וכתב את הפרטים" (עמ' 77 לתמליל, שורות 20-21, 24). בהמשך מסרה כי "אני לא
6 הייתי בצד השני במחשב לדעת מי הזין את הנתונים ומי היה שם. אז ידיעה אישית לא תהיה פה...
7 ידיעה אישית לגבי מי שהיה בצד השני והקליד את הפרטים, את הנתונים, אין לי דרך לדעת ואני
8 לא יודעת. לגבי התהליך של איך מבוצע הקמפיין, למי אנחנו פונים, מה השלבים שלו, איזה ניוזלטר
9 היא מקבלת, זה אני יודעת מידיעה אישית כי זה משהו שאני שותפה לו" (עמ' 87 לתמליל, שורות 1-
10 4, 25-29).

11 89. גב' נתן חזרה על דבריה של גב' דרור לפיהם "נספח 5 זו ההוכחה שהיא נרשמה. אחרת לא
12 היה לנו את הפלט הזה ואת הנתונים האלה. זה מבחינתנו ההוכחה" (עמ' 87 לתמליל, שורות 38-39).
13 כאמור, הפרטים שבנספח 5 המכונה "דף פרטי המבקשת כפי שהוזנו לטופס הרישום ביום 12.12.18"
14 הם הוכחה שהמבקשת נרשמה רק אם מניחים את המבוקש, שהמבקשת נרשמה. אם לא מניחים כך,
15 הפרטים יכולים להיות מוזנים על ידי כל אדם, לאו דווקא על ידי המבקשת, ובלבד שהוא יודע את
16 הפרטים, החשופים לעין כל במדיות אחרות, לרבות בפני אנשי שיווק המפלחים אוכלוסיות יעד.
17 מכאן, שגם בעדות גב' נתן לא הוכח שהמבקשת היא שנכנסה לעמוד פרטי הרישום והשאירה שם את
18 פרטיה.

19 90. המסקנה אם כך היא, שהמשיבה לא הרימה את הנטל המוטל עליה להוכיח שהמבקשת נתנה
20 הסכמתה מראש ובכתב לכך שיישלחו אליה דברי פרסומת מטעם המשיבה, בניגוד להוראת סעיף
21 30א(ב) לחוק התקשורת. המשיבה ציינה בצדק בהשלמת הטענות מטעמה, שסוגיית העדר ההסכמה
22 לא באה לידי ביטוי בהגדרת הקבוצה או בסעדים המבוקשים בבקשת האישור, אך גם אם המשיבה
23 לא היתה מפרה את הוראות סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת, הוכח במידה מספקת לשלב זה של הדיון,
24 שהיא הפרה הוראות נוספות בחוק התקשורת. המשיבה ניסתה להמעיט מחשיבות הדרישות בסעיף
25 30א(ה) לחוק התקשורת בהתבסס על טענתה שניתנה הסכמה, אך אין לקבל זאת. הסכמה אינה
26 פוטרת מקיום יתר הדרישות בחוק התקשורת, ואני דוחה את טענת המשיבה כאילו יש מדרג בין
27 דרישות חשובות יותר ופחות, ודרישות שמכתירים בכותרת "צורניות" הן פחות חשובות. עקרונית גם
28 הדרישה להסכמה יכולה להיות מוכתרת כדרישה "צורנית" או כטיעון החביב "פורמלית" (המילה
29 FORM היא בעברית "צורה"). הכוונה בסיווג דרישה כצורנית או פורמלית היא בדרך כלל להמעיט
30 בחשיבותה לעומת דרישה "מהותית". אין שחר להבחנה כזו, כפי שאין שחר להכתרת החיוב לנסוע
31 בצד ימין של הכביש כדרישה "צורנית", שאם הנתבי שכנגד פנוי נדחית מפני הדרישה המהותית להגיע

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 יותר מהר (וראו: אריאל בנדור, "חיי המשפט הם הגיון ולכן הכל שפיט – על פורמליזם משפטי ראוי",
2 משפט וממשל ו (תשס"ג) 591).

3 האם צוינו בהודעות כל הפרטים הנדרשים בדיון?

4 91. סעיף 30א(ה)(1) לחוק התקשורת קובע כי כאשר מעבירים דבר פרסומת, לפי ההסכמה
5 שניתנה כדין, יש לכלול בו באופן בולט וברור הודעה שהוא דבר פרסומת, וכן דרכי יצירת קשר עם
6 המפרסמים. זו לשון הסעיף:

7 "(1) מפרסם המשגר דבר פרסומת בהתאם להוראות סעיף זה יציין בו את הפרטים האלה באופן
8 בולט וברור, שאין בו כדי להטעות:

9 (א) היותו דבר פרסומת; המילים "פרסומת", "בקשת תרומה" או "תעמולה", לפי העניין,
10 יופיעו בתחילת דבר הפרסומת, ואם דבר הפרסומת משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית – בכותרת
11 ההודעה;

12 (ב) שמו של המפרסם, כתובתו ודרכי יצירת הקשר עמו;
13 (ג) (1) זכותו של הנמען לשלוח, בכל עת, הודעת סירוב כאמור בסעיף קטן (ד), ודרך אפשרית
14 למשלוח הודעה כאמור שהיא פשוטה וסבירה בנסיבות העניין, ואם דבר הפרסומת משוגר
15 באמצעות הודעה אלקטרונית – כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת
16 סירוב..."

17 92. על תכליתה ההוראה שבסעיף 30א(ה)(1)(א) לחוק התקשורת עמד כב' השופט ע' גרוסקופף
18 בעניין חרסט, בפסקאות 33-34:

19 "תכליתה של הוראה זו ברורה וגלויה – מטרת המחוקק הייתה לאפשר סיווג מהיר ופשוט של דברי
20 פרסומת, בין אם באמצעות סריקה מהירה בעין הנמען ובין אם באמצעות כלי סינון טכנולוגיים
21 פשוטים. בדרך זו ביקש המחוקק למזער את הפגיעה הכרוכה במסרים פרסומיים הנשלחים בהתאם
22 להוראות החוק, אולם לנמען אין עניין בהם. דווקא, העובדה שדבר פרסומת נשלח כדין, ובכלל זה
23 שנשלח בהתאם להסכמה שנתן הלקוח, אין בה כדי לאיין את הדרישה לאפיין דבר פרסומת במילה
24 "פרסומת". עניין זה בולט הן מנוסחה של הוראת סעיף 30א(ה)(1) לחוק התקשורת, והן מתכלית
25 החוק, שהרי לנמען עניין בסינון מהיר של פרסומות גם כשהן נשלחות ממקור שהוא מעוניין, ככלל,
26 לקבל דברי פרסום מטעמו. כך, למשל, ללקוחה של בנק פלוני ול"נוסע מתמיד" בחברת תעופה
27 אלמונית עשוי להיות עניין לאפשר לבנק או לחברת התעופה לשלוח אליהם, מעת לעת, דברי פרסום
28 (לדוגמה הצעות למתן אשראי בתנאים נוחים או הודעות על מבצעי מכירות). ואולם, גם אם הסכימו

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 לקבל דברי פרסום מהבנק או מחברת התעופה אין משמעות הדבר כי אין להם אינטרס לדעת באופן
 2 מידי שהמדובר בדבר פרסום, ולא במסר מסוג אחר (כגון הודעות אישיות, דפי חשבון או כרטיסי
 3 טיסה אלקטרוניים). ודוק, המחוקק מבהיר כי בהודעה אלקטרונית על המנוח "פרסומת" להופיע
 4 כבר בכותרת, ואין הוא מסתפק בכך שתופיע בתחילת דבר הפרסומת. מכאן שעל המילה "פרסומת"
 5 להופיע כחלק מ"נושא" הדוא"ל, ואין די בכך שתופיע בגוף ההודעה. דרישה זו תואמת את תכליתה
 6 של הוראת החוק, שכן כאשר המילה "פרסומת" מופיעה ב"נושא" יכול נמען הדוא"ל לממש את
 7 אפשרות הסינון באופן מהיר ויעיל מבלי לעיין בהודעה גופה" (ההדגשות שלי- מ' ר').

8 93. המשיבה עצמה ציינה שתכליתו של האמור בסיפא סעיף 30א(ה)1(א) לחוק היא לאפשר
 9 לנמען להבין מייד שמדובר בהודעה פרסומית, ובהתאם להחליט אם רצונו לפתוח או לא לפתוח את
 10 ההודעה. כך יוכל הנמען להחליט לא לפתוח כלל את הדואר האלקטרוני שנשלח אליו (סעיף 102
 11 לתשובת המשיבה לבקשת האישור).

12 94. מעיון בהודעות שצורפו לבקשת האישור ולתצהיר המבקשת אין ספק שהמשיבה לא ציינה
 13 את המילה "פרסומת" בכותרת הודעות הדואר האלקטרוני ששלחה, אף שמדובר בפרסומות, בניגוד
 14 לאמור בסעיף 30א(ה)1(א) לחוק התקשורת. המשיבה טענה שהיה על המבקשת לדעת שמדובר
 15 בפרסומות וכי "חזקה היא שהמבקשת, כמו גם כל גולשת אחרת שנרשמה דוגמת המבקשת, ידעה
 16 היטב כי היא עתידה לקבל הודעות דוא"ל מטעם או בקשר למותג רבלון, וחזקה היא שהמבקשת,
 17 כמו גם כל גולשת אחרת, הבינה כי ההודעות שנשלחות מהכתובת "Gal_Gadot_Revlon",
 18 ושנושאן קוסמטיקה ואיפור, עניינן במותג רבלון ובניוולטר אליו נרשמה המבקשת... "המבקשת
 19 הכירה את הנמען, ידעה כי הסכימה לקבלן וכי לא מדובר בדואר זבל, כי הן אינן "מסוכנות", כי
 20 תוכנן לא פוגעני, וכי היא עשויה להפיק מהן תועלת...משכך, ניתן גם להניח כי המבקשת ידעה היטב
 21 מהי אופיה של ההודעה, כבר מכותרת ההודעה ומשם השולח שלה".

22 95. אני דוחה את טענת המשיבה שחזקה על המבקשת שהיא יודעת שמה שמגיע אליה מהכתובת
 23 "גל גדות רבלון" הוא פרסומת. המשיבה הניחה קיומה של חזקה זו על פי טענתה שהמבקשת נרשמה
 24 לניוולטר ונתנה הסכמתה, ולכן הבינה שתקבל בהמשך הודעות פרסומיות, אך כפי שראינו לא הוכחה
 25 הסכמה מצד המבקשת. נזכיר, שהיא התבקשה להסכים לקבלת ניוולטר, שאם בודקים את תנאי
 26 ההסכמה אולי מגיעים כעבור שני מסכים להסכמה לקבלת דברי פרסומת. היא לא צריכה להניח
 27 שהסכמה לקבלת ניוולטר היא הסכמה לקבלת פרסומות. המבקשת הבהירה שהיא נחשפת מדי יום
 28 להרבה מאוד הודעות בדואר האלקטרוני שלה, ועל מנת שלא לבזבז זמן מיותר היא מסננת החוצה
 29 את כל ההודעות בהן מופיעה המילה "פרסומת", ורק לאחר מכן מתפנה לבדוק את שאר ההודעות
 30 (עמ' 9 לתמליל, שורות 29-39).

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 57094-10-19 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

96. המשיבה הניחה גם שכל אחת יודעת שגל גדות היא הפרזנטורית של רבלון. ההנחה היא שיכול להיות שהפירסום של הקישור ביניהן מיותר, כי כולם כבר יודעים אותו, אבל לא כך הוא. המשיבה טורחת על בניית הקישור הזה. המבקשת העידה שהיא אומנם יודעת מי זו גל גדות, אך לא ידעה שהיא מובילה קמפיין בינלאומי של חברת רבלון ולא ראתה שלטי חוצות שלה (עמ' 27 לתמליל, שורות 3-6).
- ב"כ המשיבה טען בפני המבקשת כי בחלק המיילים הופיע שם השולח כ"גל גדות רבלון" באנגלית, ולכן תהה כיצד ניתן להבין שהודעה נשלחה באופן אישי (לא ברור מהשאלה אם מדובר באופן אישי על ידי גל גדות או באופן אישי לחן רווה). מהסבריה של המבקשת עולה שהיא לא סברה שגל גדות שולחת לה מייל בעצמה. היא לא בדקה מי שולח לה, כי לא הסתכלה על שם השולח אלא על המלל עצמו, "על סמך המלל שרשום פה". "חן, ארגנו לך חופשה בסאמוס, יוון". לא נשמעת כמו הודעה של חברה שתשלח לי? השם שלי מופיע פה" (עמ' 27 לתמליל, שורות 36-37). המבקשת חשבה שההודעה ממוענת אליה באופן אישי מכיוון ש"השם שלי הופיע בכותרת, בכל כותרת... אמרתי לך איך אני פועלת במייל. זה לא איזשהי, מבחינת הוויזואליות, פרסומת, ולכן ההנחה שלי שזה מייל שמיועד אליי" (עמ' 28 לתמליל, שורה 7, 11-12).
97. מעדות המבקשת שלא נסתרה עולה שהיא לא יכלה להסיק שמדובר בתוכן הודעות זהה להודעות פרסומת שנשלחו אליה בעבר, מכיוון שמראש סיננה את ההודעות שבכותרתן "פרסומת" ולא נכנסה אליהן. כאמור, אין ספק שהמשיבה לא פעלה לפי הוראות החוק ולא ציינה את המילה "פרסומת" כנדרש באותן 6 הודעות אלקטרוניות מושא בקשת האישור.
98. עוד טענה המשיבה להגנתה כי מדובר בטעות נקודתית. על פי תצהירה של גבי נתן (סעיף 41 לתצהיר), המשיבה שלחה את דברי הדוא"ל למבקשת באמצעות מערכת ממוחשבת בה ניתן להגדיר "שם השולח" שיוצג לצד כתובת הדוא"ל noreply@sch.co.il וכן כיתוב מובנה שיוטמע בכותרת כל הודעת דוא"ל. בהתאם קיבלה המבקשת הודעות דוא"ל אחרות, לאורך החודשים אפריל 2019-יולי 2019 מכתובת הדוא"ל noreply@sch.co.il, כש"שם השולח" היה Revlon Israel, וכותרת הדוא"ל כללה את המילה "פרסומת". אין אלה ההודעות מושא בקשת האישור. לדברי גבי נתן "עת שונה" שם השולח "מהשם Revlon Israel לשם Gal_Gadot_Revlon, מחמת טעות נקודתית לא צוין שתחת כותרת ההודעה תופיע המילה "פרסומת", ולכן נשלחו למבקשת הודעות ללא המילה פרסומת בכותרת ההודעה, ואולם מיד עם התברר הדבר תוקן האמור והמילה "פרסומת" הוספה בכותרת ההודעות" (סעיף 41, עמ' 8 לתצהיר גבי נתן. ההדגשה שלי- מ' ר').
99. ניתן לראות שהמשיבה אינה כופרת בכך ששלחה את הודעות שצורפו לבקשת האישור בניגוד להוראת סעיף 30א(ה)(1)א(א) לחוק התקשורת. תקלה נקודתית יכולה להיות הסבר להפרה, אבל היא אינה משנה את העובדה שעקב התקלה הייתה הפרה של הדין (ראו: ת"צ (חי) 40072-01-16 רפול נ' 28

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 **קבוצת אורמוש בע"מ**, [פורסם בנבו] (3.1.2017)). נטל ההוכחה להראות כי קיימת קבוצת אנשים
 2 שנפגעה מהתנהגות הנתבעת מוטלת על התובעים, אך ככל שהנתבעת טוענת כי מדובר ב"טעות
 3 נקודתית" נטל הבאת הראייה עובר לכתפיה (ע"א 7187/12 עו"ד צמח נ' אל על נתיבי אוויר בע"מ
 4 [פורסם בנבו] (18.7.2014)). המשיבה הסתפקה בהעלאת טענת טעות נקודתית בתצהירה של גבי נתן,
 5 מבלי להביא ראייה או אסמכתא לכך. יתר על כן, מתוך דבריה עולה שהשינוי, הקרוי בפיה "טעות" לא
 6 היה נקודתי כלל. כל הנמענים לאחר שינוי הכותרת קיבלו לדבריה הודעות שאינן כוללות את המילה
 7 "פרסומת. על כן, אני דוחה את הטענה שמדובר בתקלה נקודתית שאינה הפרה של חוק התקשורת.

8 100. המשיבה טענה עוד, שעמדה בדרישת ההסרה ובדרישת הגילוי הנאות שבחוק התקשורת, שכן
 9 למבקשת הוענקה דרך פשוטה, קלה, סבירה ויעילה להסיר את עצמה מרשימת התפוצה (סעיף ה.3.א.
 10 לכתב התשובה לבקשת האישור). התכלית העומדת מאחורי הדרישה לציון פרטי השולח היא אפשרות
 11 קלה לפנות לשולח ולבקש כי יסיר את הנמען מרשימת התפוצה. בענייננו, כך לפי המשיבה, תכלית זו
 12 מושגת באמצעות כפתור ה"הסר" המופיע בכל הודעות הדוא"ל, מה גם שהמבקשת יכלה ללחוץ על
 13 האייקונים של אינסטגרם ופייסבוק ולהגיע לדף של רבלון באותם האתרים, בהם מופיע בצורה ברורה
 14 כי המשיבה עומדת מאחורי המשלוח. להסיר ספק, אני דוחה את הטענה שמעבר לדפים של רבלון
 15 שקולה לקיום דרישת ההסרה. העוברת לדפים אלה יכולה להבין שרבלון, שלדף שלה היא עוברת,
 16 עומדת מאחורי ההודעה, אך לא להסיר אותה.

17 101. גם אם אקבל את הטענה שניתנה דרך פשוטה וקלה להסיר עצמה מרשימת הדיוור, יש בכך
 18 רק כדי לענות על הדרישה בחוק לציון בהודעות דרך אפשרית למשלוח הודעת סירוב **"שהיא פשוטה**
 19 **וסבירה בנסיבות העניין"**. קישורית של "הסר/דווח ספאם" אינה מחליפה את החובה לציון בהודעות
 20 את **"שמו של המפרסם, כתובתו ודרכי יצירת הקשר עמו"** (סעיף 30א(ה)(1)(ב)), וכן את **"זכותו (לא**
 21 **רק אפשרותו – מ' ר') של הנמען לשלוח, בכל עת, הודעת סירוב כאמור בסעיף קטן (ד) ו"כתובת**
 22 **תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב...**" (סעיף 30א(ה)(1)(ג) לחוק
 23 התקשורת). יש לשים לב, שמדובר בציון שם המפרסם וכתובת המפרסם, כלומר שסטוביץ, המשיבה,
 24 ולא המותג - רבלון.

25 102. המבקשת הסבירה בחקירתה הנגדית מדוע כפתור "הסר" לא היה רלוונטי מבחינתה.
 26 לדבריה, כשהיא נכנסת להודעה היא מסתכנת, **"באותה מידה זה יכול להיות וירוס ולהרוס לי את**
 27 **המחשב"** (עמ' 19 לתמליל, שורות 38-39). היא לא לחצה על כפתור "הסר" גם משום שלא ידעה אם
 28 מדובר במשהו שהיא זקוקה לו, **"יכול להיות שזה מייל ספציפי שנשלח, אני אתן לך דוגמה מאוד**
 29 **פשוטה – חברות האשראי שולחות גם את פרסומות וגם את הפירוט החודשי. אם אתה לוחץ על**
 30 **'הסר' אתה יכול גם לא לקבל את החשבונית... אני לא ידעתי את זהות השולחת ולכן פעלתי בצורה**
 31 **הזו... קודם כול הסברתי לך למה לא הסרתי. אתה לא יודע מה המשמעת של הסר כשאתה לא יודע**

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 57094-10-19 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 מי השולח. דבר שני, לא היה שם שום הסבר שברגע שתלחץ כפתור ההסר תסיר את עצמך רק מזה
2 וזה וזה. אולי זה מסיר מעוד דברים" (עמ' 20 לתמליל, שורות 7-17).
- 3 103. המבקשת התבקשה להסביר מדוע לא פעלה במשך 7 חודשים לברר מי עומד מאחורי ההודעות
4 וגם לא פעלה להסיר את עצמה (עמ' 20 לתמליל, שורות 23-30) והשיבה: "בואו נבדיל את התקופה
5 לפני שבדקתי ואחריה. לפני, אני לא ידעתי מה זו ההודעה הזו. באותה מיידה, לחיצה על המודעה,
6 לחיצה על הסר, הייתה יכולה להביא אותי לוורוס למחשב. זו הנקודה הראשונה. וכן, זה היה
7 מעצבן. הודעה אחת זה עוד נשמע סביר, הודעה שנייה זה מעצבן, הודעה שלישית זה כבר מרתית.
8 אם תשים לב, גם הריכוז היותר גדול של ההודעות הוא לא במרץ, הוא יותר לקראת חודש אוקטובר.
9 אחרי, בעצם, קודם כול היה חשוב לי לברר את זהות השולחת. וזה אני מקשרת גם לשאלה הקודמת
10 שלך – לא להסיר את עצמי ממה שהיה שיכול להיות שהוא רלוונטי לי".
- 11 104. המבקשת חזרה לא אחת על כך שהחשש מפני החשיפה לוורוסים התעורר כל פעם שקיבלה
12 מייל. "זה משהו שהוא סביר לחלוטין, שכל בן אדם מפחד ללחוץ על מייל שהוא לא מכיר. היום
13 ברשתות יש אלפי וירוסים... העניין של הוורוס תמיד היה מעל האוויר. זה היום משהו שהוא כל
14 כך נפוץ וכל כך מסוכן שאתה לא לוחץ על שום דבר שאתה לא מכיר באינטרנט, וכל בן אדם נוהג
15 כמוני" (עמ' 23 לתמליל, שורות 7-8, 19-20). לדבריה, אי הבנתה מיהו השולח עורר בה חשד שבהודעות
16 שקיבלה יכול להיות וירוס. גם כשלחצה והגיעה לאתר הסופר פארם עדיין חשדה, "כי כל הודעה
17 מובילה אותי למקום אחר. לא היה משהו ספציפי שחזר על עצמו... ברגע שאתה לא יודע מה המקור,
18 אתה לוקח סיכון" (עמ' 29 לתמליל, שורות 13-17, 28). המבקשת הוסיפה שכאשר הגיעה לאתר של
19 סופר פארם, נראה לה יותר הגיוני שסופר פארם תהיה השולחת "זה גם מעלה חשד. למה שמישהו
20 אחר שולח בשמם" (עמ' 30 לתמליל, שורות 3-4).
- 21 105. לדברי המבקשת, בזמן שהסתכלה על ההודעות שקיבלה, כלל לא שמה לב לאייקונים של
22 פייסבוק ואינסטגרם שהופיעו בתחתית ההודעות. היא הופנתה לכך רק כשעורכי דינה הראו לה את
23 כל המסמכים (עמ' 23 לתמליל, שורות 28-30). בשלב ראשון כשקיבלה את ההודעות פתחה אותן
24 "ויצאתי מהן כמו שהן". היא לא לחצה לא על המודעה, לא על האייקונים, שאפילו לא ראתה אותם,
25 ולא על שום דבר אחר בתוך המודעה, "אמרתי לך, לא היה שם שום הסבר מה הכפתור הזה אומר,
26 מעבר לזה שאני בשלב הראשוני לא ראיתי את האייקונים האלה בכלל. הם קטנים ונמצאים למטה.
27 דבר ראשון שנגלה מול עיניך זו הודעת הפרסומת" (עמ' 24 לתמליל, שורות 4-6, 34-36). לדבריה,
28 האייקונים פשוט הופיעו בלי שום הסבר בתחתית המסך. "זה לא כזה ברור למשתמש שאם תלחץ
29 עליהם תגיע ותברר את הפרטים" (עמ' 26 לתמליל, שורות 26-27).

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

106. המבקשת לא ניסתה לשלוח הודעות לדוא"ל של המשיבה, "no reply זה די פשוט להבין, בשונה מדברים אחרים. לא להשיב, לא להגיב. זה היגיון בריא של כל מי שמכיר קצת... אני חוזרת, no reply משמעותו אין השבה, אין תגובה. זה לא משהו מסתורי ואפל. זה ברור. זה מייל שלא מגיבים אליו... זה נשמע לי הדבר הכי לא הגיוני שדווקא שם, במקום שאף אחד לא ינסה, שם הם מסתירים את הפרטים שלהם" (עמ' 25 לתמליל, שורות 20-30).
107. המבקשת סיפקה בעדותה הסבר הגיוני לחוסר רצונה לחוץ על כפתור ה"הסר" ולכך שלא השיבה בהודעה חוזרת לכתובת הדואר האלקטרוני ממנה קיבלה את ההודעות מושא בקשת האישור, שמצוינות בה המילים "לא להשיב". איני רואה צורך לעסוק כעת בשאלה אם כפתור "הסר" הוא דרך פשוטה וסבירה בנסיבות הענין להסרת המבקשת מרשימת התפוצה, כאשר אין ספק ש vnahev עמדה בדרישות החוק ולא ציינה את "שמו של המפרסם, כתובתו ודרכי יצירת הקשר עמו" (סעיף 30א(ה)(1)(ב)), וכן את "זכותו (לא רק אפשרותו – מ' ר') של הנמען לשלוח, בכל עת, הודעת סירוב כאמור בסעיף קטן (ד) ו"כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב..." (סעיף 30א(ה)(1)(ג) לחוק התקשורת). מדובר בדרישות מצטברות, ולא די בהתקיימות אחת מהן.
108. אציין, כי עיון בהודעות ששלחה המשיבה בעבר, שאינן בסיס לבקשת האישור וכלולה בכותרתן המילה "פרסומת", מעלה שגם בהן לא התקיימו התנאים הנוספים שבסעיף 30א(ה) לחוק התקשורת. כידוע, סעיף 30א(ג)(5)(ב) לחוק קובע כי "חזקה על מפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף זה, שעשה כך ביודעין כאמור בפסקה (1), אלא אם כן הוכיח אחרת; לענין זה, לא תהיה למפרסם הגנה במקרים המפורטים להלן: ... (ב) המפרסם שיגר בעבר דבר פרסומת לנמען בניגוד להוראות סעיף זה, אף אם לא ביודעין" (ההדגשות שלי- מ' ר'). מכאן, שאין למשיבה הגנה.
109. על פי כל האמור, המבקשת הוכיחה, במידה הראויה לשלב זה, שהמשיבה הפרה את הוראות חוק התקשורת. מכיוון שהמבקשת לא ביקשה סעדים הקשורים להפרה של סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת, עילת התביעה הכלולה בבקשה נוגעת רק להפרה לכאורה של סעיף 30א(ה) לחוק התקשורת. המבקשת הפנתה בבקשת האישור לעילות תביעה נוספות (רשלנות, חוסר תום לב והטעיה), אך מלבד אזכורן של עילות תביעה אלו במספר שורות, לא כללה הבקשה ניתוח של העילות הנטענות, או דיון בהן. הן נטענו באופן סתמי מבלי שהמבקשת העמידה תשתית ראייתית רלוונטית להוכחתן ולכן אין מקום להידרש אליהן. נותרה רק העילה של הפרת חובה חקוקה לפי חוק התקשורת.
- רכיב הנזק**
110. לגישת המשיבה, למבקשת אין עילת תביעה אישית מאחר שלא הוכיחה קיומו של נזק. אכן, חלק מעילת הפרת חובה חקוקה הוא קיום נזק.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 57094-10-19 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

111. המבקשת טענה לנזק ממוני ונזק בלתי ממוני (עמ' 20 לבקשת האישור, סעיף ח'). באשר לנזק הממוני, שהועמד על סך של 200 ש"ח, הצהירה המבקשת כי "נאלצתי להיכנס אל ההודעות אשר נשלחו אליי ולהשחית את זמני היקר עד אשר הבחנתי כי המדובר בהודעה פרסומית ולאחר מכן לבצע "עבודת בילוש" בכדי לאתר את זהות שולח ההודעות (המשיבה כאמור)" (סעיף 2, עמ' 6 לתצהיר). היא טענה גם לנזק לא ממוני, "בין היתר בגין פגיעה באוטונומיה ואני מעמידה אותם לצורך בקשה זו על סך של 100 ₪" (סעיף 3, עמ' 6 לתצהיר). בתצהירה הנוסף של המבקשת (בסעיף 22) שצורף לכתב התגובה ציינה כי "לטענת המשיבה, כאילו ההודעות ששלחה לי המשיבה לא גרמו לי תחושות של תסכול, כעס, שאת נפש וכו'. אשיב, כי רק למשיבה הפתרוניס מהיכן הסיקה מסקנה זו. כעסתי והייתי מתוסכלת מקבלת הודעות ספאם וגם חשתי שאת נפש ממעשי המשיבה".
112. בשלב הדיון בבקשה לאישור התובענה כייצוגית, די בכך שהמבקש יוכיח כי לכאורה נגרם לו נזק (סעיף 4(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות). מנוסח סעיף 7(א)(1) להצעת חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ה-2005 (ה"ח 93 תשס"ה, בעמ' 232), עולה כי הכוונה הייתה שבשלב אישור התובענה לא יידרש המבקש להוכיח אלא את נזקו הוא. סעיף 20(ה) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי במסגרת תובענה ייצוגית לא ייפסק סעד של פיצויים בלא הוכחת נזק. עם זאת, אין מניעה לפסוק על פי נזק שאינו נזק ממון במסגרת תובענה ייצוגית (ראו: ת"צ (מרכז) 05-14543-לוי נ' קסטל הפצת כרטיסים [פורסם בבנו] (20.6.10)). בית המשפט מוסמך לפסוק לטובת מקבלי הפרסומות בניגוד לסעיף 30א לחוק התקשורת, פיצוי בגין נזק מוכח שאינו ממוני.
113. לעניין הוכחת הנזק שאינו ממוני, אין צורך בהוכחה משמעותית של סכום הפיצוי המוצע לניזוקים, ודי בכך שתוכח גרימת נזק כלשהוא, כאשר כימות הנזק יוותר לשלב ניהול התובענה הייצוגית (דברי כב' השופטת א' שטמר בת"צ (מרכז) 12-09-39234-כהן נ' סמארט קלאב אחזקות בע"מ [פורסם בבנו] (24.11.14)). המבקשת העידה על רגשות כעס, תסכול ועוגמת נפש, הניתנים לפיצוי, שנגרמו לה בשל ההודעות שנשלחו לה. על פי דבריה של כב' השופטת א' חיות בעניין מוגה, בפסקה 10: "די בכך שהוכח... ברמה הנדרשת בשלב זה כי אכן שוגרו אליהם דברי פרסומת בניגוד לחוק כדי לבסס אפשרות סבירה שייקבע כי נגרם להם וליתר חברי הקבוצה נזק שיש לפצות עליו...". משקבעתי שהוכח באופן מספק לשלב זה של ההליך כי למבקשת נשלחו דברי פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א(ה) לחוק התקשורת, די בכך בכדי לקבוע שקיימת אפשרות סבירה שייקבע במסגרת הליך התובענה הייצוגית כי נגרם למבקשת, כמו גם לחברי הקבוצה, נזק בלתי ממוני שיש לפצות עליו. אני דוחה את טענת המשיבה שטרוניית המבקשת היא בגדר "זוטי דברים". התביעה הייצוגית מיועדת במיוחד למקרים שבהם הנזק המוכח נמוך מכדי לנהל בגינו תביעות נפרדות. על כן, הוכח במידה מספקת שנגרם למבקשת נזק בלתי ממוני, כפי שעשוי להגרם לחברי הקבוצה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

114. באשר לנזק הממוני, טענה המבקשת כאמור שנאלצה להשקיע זמן ומשאבים רבים בכדי לנסות ולאתר את זהות המשיבה, ולצורך כך העתיקה את כתובת הדוא"ל של המשיבה מההודעות וביצעה חיפוש במנוע החיפוש "גוגל". בראש סדר תוצאות החיפוש הופיע האתר של המשיבה, ולאחר שהמבקשת נכנסה אליו מצאה את הטלפון של שירות הלקוחות. לשאלה כמה דקות לוקח להיכנס לכל הודעה, כשבסך הכל מדובר כזכור ב-6 הודעות, השיבה "כל הודעה כמה דקות. צריך לחפש אותה... אתה מחפש את ההודעה, אתה נכנס להודעה עצמה, בודק משהו, זה לא רלוונטי, עובר להודעה הבאה. זה לא תהליך שהוא ארוך, אבל הוא מעצבן והוא מייגע". כשנשאלה שוב על הזמן המדויק, אמרה שכל הודעה לוקחת דקה או שתיים, "צריך גם לקרוא, להבין למה אתה נכנס" (עמ' 32 לתמליל, שורות 1-15).

115. לשאלה כיצד הגיעה לסכום של 200 ₪ נזק ממוני בגין הפסד בפועל אמרה "זו ההנחה שאני נתתי לבזבוז הזמן... זו הערכה שאני נתתי לפגיעה, על הזמן שאני הייתי צריכה לבזבז" (עמ' 32 לתמליל, שורה 39 וכן עמ' 33 לתמליל, שורות 5-6). בהמשך הבהירה ש"אובדן הזמן" שהסב לה את הנזק הנטען אירע בשעות אחר הצהריים, בהם אינה עובדת (עמ' 33 לתמליל, שורות 18-26). בניגוד לנזק בלתי ממוני שהוכח במידה מספקת, איני מקבל את טענת המבקשת לעניין קיומו של נזק ממוני. בזבוז הזמן של המבקשת לא גרם לה נזק ממוני, שכן היה זה מחוץ לשעות העבודה, כך שלא נמנע ממנה רווח ולא נגרמו לה הוצאות. לא הוצע מנגנון לכימות הנזק הממוני של חברי הקבוצה.

116. לסיכום רכיב הנזק, המבקשת הניחה תשתית ראייתית רלוונטית כדי לבסס אפשרות סבירה שייקבע, שנגרם לה וליתר חברי הקבוצה נזק לא ממוני בגין פגיעה שהמשיבה תהיה מחויבת בגינה בפיצויים. לפיכך, על יסוד הטעמים והרציונאלים ברקע הסדר חוק התקשורת ולאור האמור, די בראיות שהוצגו על ידי המבקשת כדי לקבוע בשלב זה, שקיימת לה עילת תביעה אישית ונזק בלתי ממוני לצורך בחינת קיומה של "עילה קבוצתית" לפי סעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות.

22 **התקיימות התנאים המנויים בסעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות**

23 התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה ויש אפשרות
24 סבירה שיוכרעו לטובתה

117. נוסח סעיף 8(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות אינו דורש שמשקלן של השאלות המשותפות לחברי הקבוצה יהיה גבוה ממשקלן של השאלות האינדיבידואליות. "די בכך שהשאלות העיקריות העומדות במוקד הדיון תהיינה משותפות לחברי הקבוצה, ואין נפקא מנה אם מתקיים שוני בשאלה משנית זו או אחרת" (רע"א 8268/68 רייכרט נ' שמש, פ"ד נה (5) 276 (2001)).

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

118. הקבוצה שהוגדרה בבקשת האישור היא "המבקשת וכן כל לקוחות המשיבה אשר היו לקוחות המשיבה או הינם לקוחות המשיבה או לקוחות פוטנציאליים או היו כלולים מכל סיבה אחרת במאגר המידע אצל המשיבה במהלך 7 השנים שקדמו ליום הגשת הבקשה, אשר המשיבה שלחה אליהם הודעת דיוור פרסומי בדוא"ל, בניגוד לקבוע בחוק התקשורת, כך שנעדרה המילה "פרסומת" מכותרת ההודעה או מנושא ההודעה, או המשיבה לא ציינה את שמה, כתובתה ודרכי יצירת הקשר עמה בהודעה או לא הבהירה, כי זכותם של המבקשת וחברי הקבוצה לשלוח הודעת סירוב מלקבל ההודעה או לא הוסיפה כתובת תקפה שלה ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב" (סעיף ג)1 בעמ' 12 לבקשת האישור). זה ניסוח לא מדויק ומסורבל שאני רואה לתקנו על פי האמור לעיל כדלקמן: "נמענים שהמשיבה שלחה אליהם ב- 7 השנים האחרונות לפני הגשת הבקשה הודעת דיוור פרסומי בדוא"ל כך שנעדרה המילה "פרסומת" מכותרת ההודעה או מנושא ההודעה, או המשיבה לא ציינה את שמה, כתובתה ודרכי יצירת הקשר עמה בהודעה או לא הבהירה כי זכותם של המבקשת וחברי הקבוצה לשלוח הודעת סירוב מלקבל ההודעה או לא הוסיפה כתובת תקפה שלה ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב, ונגרם להם עקב כך נזק בלתי ממוני".

119. בקשת האישור שבפניי מעוררת שאלות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה והן: האם הודעות הדואר האלקטרוני ששלחה המשיבה הקבוצה נשלחו בניגוד להוראות סעיף 30א (ה) לחוק התקשורת, והאם נגרם לחברי הקבוצה נזק בשל כך. על פי האמור לעיל, המבקשת הראתה אפשרות סבירה שהשאלות המשותפות יוכרעו לטובת הקבוצה.

120. המבקשת הניחה בבקשת האישור כי למשיבה 100,000 לקוחות או נמענים במועד משלוח הודעות הדוא"ל הפרסומי שמקבלים דרך קבע הודעות בדואר האלקטרוני וכי נשלחה לפחות הודעת דוא"ל פרסומי אחת ללא המילה "פרסומת" לכולם. המשיבה לא סתרה דברים אלו. גב' נתן העידה כי "במותג רבלון יש כ-10,000 רשומים במערכת המידע שלנו" וכל אחד שרשום במאגר המידע מקבל פרסומת אחת לחודש-חודשיים, כלומר בין 6-12 ניוולטרים בשנה. לגב' נתן לא היה מידע על מספר הלקוחות של המשיבה הרשומים במאגר המידע תחת מותגים אחרים מלבד רבלון (עמ' 88 לתמליל, שורות 19-23). בשלב זה אין מקום להיכנס לנתונים לגבי גודלה של הקבוצה. הנתונים בדבר גודלה של הקבוצה מצויים בידי המשיבה ויתבררו במהך ניהול התובענה הייצוגית.

הדרך היעילה וההוגנת להכרעה בתובענה לקבוצה ייצוגית

121. תנאי הסף נוסף נקבע בסעיף 8(א)2 לחוק תובענות ייצוגיות לפיו יש להראות ש"תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין".

122. לפי הפסיקה, תכליות ויתרונות התובענה הייצוגית מונות בין היתר את השגת השוויון במאזן הכוחות בין המתדיינים, חיסכון במשאבי הצדדים ובמשאבי בית המשפט ומניעת חוסר אחידות

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 בפסיקות בתי המשפט השונים (רע"א 3126/00 מדינת ישראל נ' א.ש.ת. ניהול פרויקטים וכוח אדם
2 בע"מ, פ"ד נז(3) 220, 278 (2003)). השופטת א' נחליאלי היא ציינה בת"צ (ת"א) 11356-12-16 בליט
3 נ' סי. סמדר אליאסף בע"מ [פורסם בבנו] (6.3.2020) כי "נקיטה בדרך של הגשת תובענה ייצוגית
4 תסייע להרתעת מפרסמים ותתמרץ אותם לנהל רשימה מסודרת של נמענים, ותאפשר מימוש זכות
5 הגישה לערכאות גם אם הנזק שנגרם לכל מקבלי המסרונים הוא מועט יחסית". דברים דומים נקבעו
6 בעניין חרסט:

7 "תובענה ייצוגית צרכנית מייצגת, לעיתים קרובות, מצבים בהם, הן מבחינה חברתית, והן מבחינת
8 הנפגע הסביר, יש תועלת בבירור משפטי. טלו, למשל, מצב בו בנק מסוים גובה מלקוחותיו, באופן
9 שיטתי, אגורה אחת שאיננו זכאי לגבות מהם. להבנת, גביה שכזו אינה מהווה "זוטי הדברים",
10 שכן לא מתקיימים לגביה לא התנאי הראשון ולא התנאי השני לתחולת הדוקטרינה. התנאי הראשון
11 לא מתקיים שכן מעשה שכזה, מבחינה חברתית, הוא בעל משקל, ואינו "קל ערך" (הבנק "גוזל"
12 באופן שיטתי מכספי הלקוחות, וזאת בניגוד להוראות הדין); התנאי השני לא מתקיים משום שאדם
13 סביר היה רואה בהתנהלות זו עילה לתלונה, גם אם היה נמנע משיקולים פרקטיים מהגשתה (סכום
14 הפגיעה נמוך מכדי לכסות את עלויות התביעה). לפנינו אם כך מצב בו הן מבחינת החברה והן מבחינת
15 הנפגע הסביר מדובר בסוגיה המצריכה ליבון משפטי, ומכשיר התובענה הייצוגיות נועד על מנת
16 לאפשר בירור זה... משלוח הודעת דואר שהיא בגדר "דבר פרסומת" ללא ציון המילה "פרסומת"
17 בכותרת, משתייך לקבוצת המצבים בהם קיים אינטרס חברתי בבירור המחלוקת, וזאת גם אם נניח
18 (ועניין זה אבקש להותיר בצריך עיון) כי האדם הסביר לא היה טורח להלין עליו (בין אם בכלל, ובין
19 אם בהקשר של הודעות שנשלחו על ידי אתר קופונים שהוא נרשם אליו מרצונו). הטעם לכך הוא
20 שמדובר בהתנהגות המהווה, בהנחה שטענות המבקשים נכונות, הפרה שיטתית ונמשכת של
21 הוראות חוק התקשורת. במצב דברים זה, אף אם אניח שמבחינת הנפגע הסביר המדובר בהפרה
22 זניחה, לא ניתן לומר שמבחינה חברתית אין הצדקה לבירורה, לפחות כל עוד ההפרה נמשכת. תמיכה
23 לכך שיש עניין חברתי בבירורן של הפרות אלו ניתן למצוא בהוראות חוק התקשורת עצמן, אשר
24 מספקות כלים פליליים ואזרחיים לאכיפת החובה לציין כי המדובר ב"פרסומת" (ראו סעיף
25 30א(ו)(2) לחוק התקשורת הקובע קנס פלילי בגין הפרת הוראות סעיף 30א(ה) לחוק, וסעיף 30א(י)
26 לחוק התקשורת הקובע קנס אזרחי – פיצויים לדוגמה של עד 1,000 ₪ - בגין הפרה ביועיון). זאת
27 ועוד, המחוקק הבהיר כי בגין הפרת הוראות חוק התקשורת בעניין "דואר זבל", ובכלל זה הוראת
28 סעיף 30א(ה), ניתן להגיש תובענה ייצוגית (ראו הפריט ה- 12 לתוספת השנייה לחוק תובענות
29 ייצוגיות, וגם בכך הביע דעתו כי אין להתייחס להפרות אלו כעניין "קל ערך" מבחינה חברתית. לאור
30 האמור, אינני סבור שניתן לקבל טענה שהפרה מודעת ושיטתית של הוראות חוק התקשורת לעניין
31 משלוח "דואר זבל" היא בגדר "זוטי הדברים" – לא במקרה הכללי, ולא במקרים שלפניי (ההדגשות
32 שלי- מ' ר').

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-10-57094 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 123. אני מסכים עם דברים אלה, ועל פיהם, התובענה בענייננו היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה
2 במחלוקת. הצורך לבחון אם המשיבה הפרה את הוראות סעיף 30א(ה) לחוק התקשורת משרת את
3 הנמענים ומדובר במחלוקת הרלוונטית לציבור צרכנים גדול למדי של המשיבה, עת סכומי הנזק
4 האישיים קטנים יחסית (100 ₪) ואינם מספיקים להגשת תביעות אישיות.

5 יסוד סביר להניח כי עניינם של חברי הקבוצה ייוצג וינהל בדרך הולמת ובתום לב

6 124. בהמשך לדיון בבקשה לסילוק על הסף, נמצא ולא נסתר, שעניינם של חברי הקבוצה ייוצג
7 וינהל בדך הולמת ובתום לב.

סוף דבר

9 125. על פי כל האמור, התקיימו התנאים לאישורה של התובענה כייצוגית. לפיכך, על-פי דרישת
10 סעיף 14(א) לחוק תובענות ייצוגיות, הריני מורה כדלקמן:

11 א. אני מאשר הגשת תובענה ייצוגית נגד המשיבה, כבקשת המבקשת, בכפוף לאמור בהחלטה זו.
12 ב. הקבוצה בשמה תנוהל התובענה הייצוגית היא "נמענים שהמשיבה שלחה אליהם ב- 7
13 השנים האחרונות לפני הגשת הבקשה הודעת דיוור פרסומי בדוא"ל כך שנעדרה המילה "פרסומת"
14 מכותרת ההודעה או מנושא ההודעה, או המשיבה לא ציינה את שמה, כתובתה ודרכי יצירת הקשר
15 עמה בהודעה או לא הבהירה כי זכותם של המבקשת וחברי הקבוצה לשלוח הודעת סירוב מלקבל
16 ההודעה או לא הוסיפה כתובת תקפה שלה ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב, ונגרם להם
17 עקב כך נזק בלתי ממוני".

18 ג. בהתאם לסעיף 11(א) לחוק תובענות ייצוגיות, כל חבר קבוצה רשאי להודיע לבית המשפט
19 בתוך 45 ימים מיום פרסום החלטה זו על רצונו שלא להיכלל בקבוצה.

20 ד. זהות התובעת המייצגת ובאי-כוחה הם כמפורט בכותרת להחלטה זו.

21 ה. עילת התובענה היא הפרת חובה חקוקה, שהיא הוראת סעיף 30א(ה) לחוק התקשורת.

22 ו. השאלות המשותפת לחברי הקבוצה הן: האם הודעות הדואר האלקטרוני ששלחה המשיבה
23 הקבוצה נשלחו בניגוד להוראות סעיף 30א(ה) לחוק התקשורת, והאם נגרם לחברי הקבוצה נזק בשל
24 כך.

25 ז. הסעד הנתבע הוא פיצוי בגין נזק לא ממוני.

26 ח. ב"כ המבקשת יפרסם תוך 21 יום, על חשבון המשיבה, הודעה על אישור התובענה הייצוגית
27 כאמור בסעיף 25 לחוק בשניים מבין העיתונים הארץ, ידיעות אחרונות, וישראל היום, בסוף השבוע,
28 וכן באחד העיתונים גלובס וכלכליסט, הכל בגופן שלא ייפחת מהגופן שבו מפורסם החומר המערכתי
29 של אותו עיתון. ב"כ המבקשת יברר את עלות הפרסום, וידרוש אותה מהמשיבה, שתעביר אלו את

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 57094-10-19 רווה נ' ש. שסטוביץ בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 עלות הפרסום תוך 7 ימים מדרישתו. ב"כ המבקשת יודיע לפי תקנה 16 ליועץ המשפטי לממשלה
2 ולממונה על הגנת הצרכן.
3 ט. התובעת המייצגת תגיש כתב תביעה מתוקן לפי החלטתי זו עד יום 3.9.20 ותמציא אותו
4 לנתבעת במסירה אישית עד יום 10.9.20.
5 י. אני מחייב את המשיבה לשלם למבקשת הוצאות בקשה זו בסך 11,700 ₪.
6
7 אני קובע תזכורת פנימית ליום 10.11.20 לבדיקת הגשת כתב הגנה.
8
9 ניתנה היום, כ"ח אב תש"פ, 18 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.
10

מנחם רניאל, שופט

11
12